

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010668
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1518010668.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. René Štepánika a prísediacich JUDr. Ivana Illáša a Mgr. Miloslava Taffernera na hlavnom pojednávaní dňa 18. 08. 2020 v Bratislave

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. R., nar. XX. XX. XXXX v F., bytom M. XX, F.

sa u z n á v a vinným, že

dňa 29.04.2018 v čase o 18:40 hodine v Bratislave na Topoľčianskej ulici pri kontrole totožnosti hliadke Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave uviedol, že má pri sebe pervitín a že tento im aj vydá, následne bol hliadkou PMJ poučený v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku a následne vydal 1 ks plastového vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave vyplynulo, že v predloženom plastovom vrečku s tlakovým uzáverom sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1.767 mg a s priemernou koncentráciou metamfetamínu 73,5 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 1.299 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 32-130 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok

t e d a

neoprávnene zadovážil a predával psychotropnú látku,

čím spáchal

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 172 ods. 1 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V 3T/75/2018 z 13. 8. 2019 bol S. R. uznaný vinným prečinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a prečinom všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátor podal obžalobu na S. R. aj pre skutok ním právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/,d/ Tr.zák. na skutkovom základe uvedenom v oslobodzujúcej časti rozsudku.

Vo vzťahu k tomuto skutku, súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. R., svedkov Y.. E. F., Bc. C. I., R. I., R. F., H. F., prečítaním znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZSR, prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

Obžalovaný S. R. spáchanie skutku poprel. Vo výpovedi uviedol: (pozn. OP = prokurátor, PS = predseda senátu).

„ asi o 17-17,30 hod. som sa stretol s R. I. na parkovisku pri Topolčianskej, požiadal som ho aby ma odviezol na mojom aute, že si idem kúpiť drogy ku stanici, na parkovisku už boli PMJ, keď sme sa vrátili a zastavili na parkovisku, boli tam policajti - F. I., ale boli tam aj N., I., F., F. ich odohnal preč, kontrolovali moje auto a aj kapsičku, ja som žiadal príkaz OP na osobnú prehliadku, ja som, na mieste nevydal policajtom nič, až na policajnom oddelení pod fyzickým a psychickým nátlakom, som vydal vrečko, ešte mi čiernou rukavicou zavrel hubu, že nie že to zožeriem, ja som mal drogu v sáčku a v servítke, v polkách medzi nohami, v zápisnici o vydaní veci, je slovný text, dopísaný inou osobou, nie je to moje písmo, text sa nezakladá na pravde môj podpis je iný, ja som to odmietol podpísať, dostal som od nich papier o vydaní veci, kde niekto sfaľšoval môj podpis, otázkou zostáva, akú motiváciu k tomu mali, predkladám o tom fotokópiu a lekársku správu s predpisom na lieky.

OP: akým spôsobom prišli PMJ k autu, čo uviedli, ako to prebiehalo?

Obž: auto na parkovisko riadil I., ja keď som vystúpil z auta, policajti kontrolovali moje doklady z dôvodu, že sme nemali zapnuté pásy, avšak bola to jasná akcia z ich strany mňa, policajti na tom parkovisku zastavili za nami, mali pustené blikačky a otvorili nám dvere, v čase nášho zastavenia, keď policajti zapli blikačky, sme ešte sedeli v motorovom vozidle, pravdepodobne kontrolovali aj I., každého z nás poslali na inú stranu a povedali, že aby sme sa na seba nepozerali, hneď som vedel, že to prezradil I., lebo len on vedel, že ideme pre drogy

OP: ako to prebiehalo ďalej?

Obž: F. mi dal klepetá a kázal mi sadnúť do auta, povedal nejaké poučenie § 89. Nevie, či som na parkovisku niečo podpisoval, niečo hej, nejaké poučenie, neviem o čom, ale zápisnica o dobrovoľnom vydaní veci, to iste nebola

OP: čítali ste na parkovisku ten papier, ktorý ste podpísali?

Obž: v tom strese ani neviem, čo som čítal a podpisoval, mal som z nich strach, lebo ma dva týždne pred tým dobili, čo je aj predmetom riešenia inšpekcie

OP: ak ste niečo podpisoval, ako viete, že to nebola zápisnica o vydaní veci?

Obž: lebo to bol taký mini papier, veľkosti ako blok na pokutu, alebo lekársky predpis.

OP: Čo sa dialo počas cesty na obvodné oddelenie?

Obž: ja som sedel asi 20 min. v aute, policajt ma držal za ruky, čo riešili s I. neviem. Eskortovali ma na oddelenie. Zobrali ma do takej miestnosti, kde som s putami na rukách musel vyťahnuť z predu pomedzi nohy zo zadku ten sáčok, povedali mi, že keď mi tam strčia ruku, tak že budem nosiť plienky do konca života, pri tom zákroku bol len F. a I..

OP: v čom spočíval ten údajný nátlak, ktorému vás vystavili?

Obž: mal som z nich strach, nakoľko ma dva týždne pred tým dobili a F. mi rozprával ako robil v NAKA, ako má iné pravidlá, a ako ho všetci na Holičskej poslúchajú, ešte mi hovoril, že je tak ako ja ročník 81 a je vodnár, ja som z väzby písal na inšpekciu, bol som, vyzvaný, aby som doložil dôkaz, ale z väzby ho ja neviem doložiť.

OP: počas PK ste nespochybňoval pravosť podpisu na zápisnici o vydaní veci, dnes áno, viete uviesť dôvod?

Obž: počas výkonu väzby som mal možnosť sa pripravovať na pojednávanie, zabezpečiť si trestný zákon a pozisťovať si všelijaké veci

OP: podali ste nejaký podnet ohľadom Vášho údajne sfaľšovaného podpisu?

Obž: to som ešte nikde nič nepísal, to len tu uvádzam

Výsluch obžalovaného obhajcom

Obh: keď ste vystúpil z vozidla na parkovisku a I. išiel na inú stranu, vy ste počul o čom sa policajt s I. rozpráva?

Obž: nie, len povedal, aby sme sa na seba nepozerali

Obh: na tom parkovisku, než ste nasadol do auta, pýtal sa vás niekto, či máte pri sebe nejaké zakázané omamné látky?

Obž: áno, pán F., že kde to mám, povedal som kde to mám, on mi dal klepetá

Obh: na tom parkovisku bola vykonaná prehliadka osoby alebo toho motorového vozidla?

Obž: I. mi šiel rukami do vreciek nohavíc, prezeral mi kapsičku a čmúchal do auta, vizuálnym kontaktom pozeral, či v tom aute nenájde 5 kg heroínu, nakoľko všetko už bolo jasné ako facka

Výsluch obžalovaného predsedom senátu

PS: keď ste vystúpil z vozidla, čo prvé a kto z policajtov Vám povedal?

Obž: I. mi povedal, že vystúpte si a doklady mi predložte od vozidla, lebo vedeli, že je to moje auto, ja som im predložil občiansky a doklady od vozidla,

PS: povedal vám niektorí z policajtov, z čoho ste podozrivý?

Obž: myslím, že nie

PS: tie putá Vám dali kedy?

Obž: potom sa policajti vymenili, prišiel F. a opýtal sa ma kde to mám a dal mi putá a ja som im na to nič nehovoril, len som odpovedal, že vzadu

PS: keď sa pýtal, že kde to máte, povedal Vám nejaké poučenie?

Obž: nie

PS: ten lístok, ktorý ste spomínal na parkovisku, Vám dali podpísať kedy?

Obž: to keby som vedel, či som mal putá, alebo nemal, či som sedel alebo stál

PS: na tom oddelení Vám povedali, že ste z niečoho podozrivý?

Obž: nie

PS: ako došlo k tomu, že ste mal vybrať zo zadku ten sáčok?

Obž: na oddelení mi kázali, aby som dal dole gate a vybral to, ešte mi zakryl tou špinavou rukavicou hubu, že nie že to zožerem

Senát bez otázok

Obh: počas toho zákroku odvtedy, čo vás zastavili na parkovisku až po moment, keď ste vytiahol zo zadku na Holičskej tu látku, Vás niekto vyzval, aby ste dobrovoľne vydal tú vec?

Obž: nie

Člen senátu: tvrdil ste., že auto bolo vaše, prečo ste ho neriadili vy?

Obž: lebo mi v januári zobrali vodičák

OP: na začiatku výpovede ste povedal, že vás poučili na parkovisku podľa § 89, teraz ste povedal, že žiadne poučenie Vám nedali, viete to vysvetliť?

Obž: neviem“

Svedok Mgr. E. F., zakročujúci policajt, vypovedal.

Výsluch svedka vykoná OP

OP: uveďte, čo viete povedať k služobnému zákroku dňa: 29.04.2018?

Sv: vykonával som službu s kolegom I., zastavili sme vozidlo - Polo fialovej farby, pretože vodič a spolujazdec neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi, spolujazdcom bol tu prítomný obžalovaný, na meno vodiča si nepamätám, vyzvali sme ich, aby predložili osobné doklady a vodiča na doklady od vedenia vozidla, tie mi ich vydal, tento drobný priestupok sme riešili napomenutím, počas tohto zákroku bol obžalovaný nervózny, zjavne bol pod vplyvom omamných látok, potil sa, povedal nám, že za to, že sme normálni, že nám vydá pervitín, bol vyzvaný podľa § 89 Tr. por., pervitín vydal, podpísal poučenie, zápisnicu o vydaní veci, bol obmedzený na osobnej slobode, boli mu nasadené putá a bol odovzdaný stálej službe OO PZ Petržalka - juh.

OP: akým spôsobom ste zastavili predmetné motorové vozidlo?

Sv: na našom služobnom vozidle, myslím, že zapnutím majákov, zastavili sme vozidlo a pristúpili sme k vozidlu, obžalovaný sedel na mieste spolujazdca, vodič na mieste vodiča, vyzvali sme ich na predloženie dokladov, ale presné detaily, si už nepamätám

OP: uviedli ste pred tým, ako ste vyžiadali doklady, im aj dôvod zastavenia motorového vozidla?

Sv: áno

OP: aká bola ich reakcia?

Sv: to už si nepamätám, ale keď že boli riešení napomenutím, tak si museli byť vedomí spáchania priestupku

OP: kde sa nachádzali vy a kolega I.?

Sv: to už neviem presne

OP: v súvislosti s tým priestupkom, ste dali vodičovi alebo spolujazdcovi podpísať nejaký papier?

Sv: nie

OP: Potom ako sa vám zdala, ako ste uviedol - osoba spolujazdca nervózna, ako prebiehala Vaša ďalšia činnosť?

Sv: spontánne nám obžalovaný uviedol, že má u seba pervitín a keďže sme normálni, že nám ho vydá

OP: poučili ste ho, že je podozrivý z nejakej trestnej činnosti?

Sv: áno, taktiež si čítal na tlačive poučenie v súvislosti s vydaním veci

OP: kto vypisoval zápisnicu o vydaní veci?

Sv: to si nepamätám, bolo to na mieste vo vozidle

OP: Komu obžalovaný vydal predmetnú vec v zápisnici o vydaní veci?

Sv: to už si nepamätám

OP: boli ste svedkom toho, ako obžalovaný vlastnoručne podpísal zápisnicu o vydaní veci?

Sv: áno

OP: vyvíjali ste na obžalovaného pred podpísaním zápisnice, nejaký psychický alebo fyzický útok?

Sv: určite nie, takéto tvrdenie odmietam

Výsluch svedka obhajcom

Obh: keď ste zapli blikačky, šli ste za tým vozidlom, alebo ste ho zablokovali?

Sv: to si už presne nepamätám

Obh: z vášho vozidla ste vystúpili aj vy, aj váš kolega?

Sv: presne detaily si nepamätám, ale určite sme vystúpili obaja

Obh: kto išiel ku komu?

Sv: to si nepamätám

Obh: vy osobne ste komunikovali s obžalovaným?

Sv: počas zákroku komunikoval každý s každým

Obh: popíšte obsah rozhovoru, ktorý ste viedli vy s obžalovaným a čo hovoril vám?

Sv: nie je možné, aby som si pamätal každý rozhovor, pamätám si len to, že obžalovaný nám uviedol spontánne, že má u seba omamné látky, že sme normálni a preto nám ich vydá

Obh: prečo vám spontánne uviedol, že má pri sebe drogy a že vám ich vydá?

Sv: to uviesť neviem, osoba bola zjavne pod vplyvom omamných látok a neviem vysvetliť konanie takýchto osôb

Obh: na základe čoho ste dospeli k záveru, že je pod vplyvom omamných látok?

Sv: javil známky požitia omamných látok, potil sa, bol nadmierne nervózny, mal rozšírené očné zrenice

Obh: komu povedal obžalovaný, že má pri sebe omamné látky?

Sv: tieto slová som počul ja a určite aj kolega

Obh: komu adresoval tieto slová?

Sv: neviem komu, nám oznámil, čo som už uviedol

Obh: čo ste robili vy a prípadne kolega, keď vám oznámil, že má pri sebe omamné látky?

Sv: vykonával som služobný zákrok, na presnú činnosť si nepamätám

Obh: aká bola vaša alebo kolegová reakcia na to, keď ste sa dozvedeli, že má pri sebe zakázané látky?

Sv: moje reakcia bola normálna, v zmysle zákona sme osobu vyzvali na vydanie veci

Obh: kto z vás ho vyzval?

Sv: to si nepamätám

Obh: aká bola reakcia obžalovaného potom, ako ste ho vyzvali, aby vydal dobrovoľne takú látku,

Sv: obžalovaný si prečítal poučenie, kde si skontroloval svoje osobné údaje, vydal vec a taktiež podpísal zápisnicu o vydaní veci

Obh: kde sa nachádzal obžalovaný v čase, keď vám oznamoval, že má pri sebe nejakú zakázanú vec?

Sv: to neviem uviesť, nepamätám si

Obh: kde sa nachádzal obžalovaný, keď ste mu dávali podpísať to poučenie o vydaní veci?

Sv: myslím, že vo vozidle, v našom služobnom, tam si čítal to poučenie

Obh: kde vydal tú zakázanú vec?

Sv: v našom vozidle

Obh: komu ju vydal?

Sv: nespomínam si

Obh: kde mal tú zakázanú vec a akým spôsobom ju vydal?

Sv: toto si už nepamätám, len si pamätám, že sa jednalo o vrečko s tlakovým uzáverom

Obh: vy ste poznali už pred tým obžalovaného z nejakej služobnej vecí?

Sv: na mieste neviem, či som si ho pamätal

Obh: kto sa ešte nachádzal na mieste, kde ste zastavili motorové vozidlo?

Sv: ja nemám vedomosť o tom, že by sa tam niekto nachádzal

Výsluch svedka obžalovaným

Obž: bez otázok

OP: vykonávali ste na mieste zákroku, osobnú prehliadku obžalovaného?

Sv: na mieste nie určite

OP: nejakým spôsobom ste ho prešacovali?

Sv: nie

OP: Máte vedomosť, či obžalovaný na mieste skutku podpisoval aj iné listiny ako zápisnicu o vydaní vecí?

Sv: to neviem uviesť

OP: máte vedomosť o tom, že by ste bol vypovedať na polícií ohľadom toho, že by ste mal zneužiť právomoc verejného činiteľa vo vzťahu k obžalovanému?

Sv: ja som vypovedať určite nebol, jediné, čo sa mi dostalo do uši, že ma obžalovaný krivo obvinil a ohováral a preto som na neho podal trestné oznámenie

Obh: v ten deň ste mali vo svojom služobnom motorovom vozidle nejaký funkčný kamerový systém?

Sv: služobné vozidlá sú vybavené systémom soitron, či fungoval neviem a bližšie informácie o ňom nie som kompetentný poskytovať

Obh: aktivoval ste kamerový systém počas vášho služob. zákroku voči obžalovanému?

Sv: neviem či fungoval, ja ho nedokážem aktivovať ani deaktivovať

Obh: kontaktovali ste vy alebo váš kolega počas tohto služobného zákroku z nejakého dôvodu OP?

Sv: ja som nekontaktoval nikoho

Obž: bez otázok

Výsluch svedka predsedom senátu

PS: kto podľa dopravných predpisov zodpovedá za nepripútanie sa spolujazdca v motorovom vozidle?

Sv: vodič, keď je osoba dospelá je spolujazdec zodpovedný za svoje konanie

PS: to viete alebo si to myslíte?

Sv: mám vedomosť o tom, čo som teraz povedal

PS: to znamená, že ak v autobuse, kde sú predpísané sedačky so zapínaním pásov pre cestujúcich budete nezapnutie pásu niektorým cestujúcim riešiť s tým cestujúcim, alebo s vodičom autobusu?

Sv: neviem čo to má spoločné s týmto prípadom, neviem čo mám na toto odpovedať

PS: keď ste riešili zastavenie vozidla, ako domnelý priestupok nezapnutia bezpečnostných pásov vodičom a spolujazdcom vo vozidle, ako a kedy ste vyriešili tento dopravný priestupok a voči komu?

Sv: obidvoch - spolujazdca aj vodiča sme riešili napomenutím, nebola im udelená žiadna bloková pokuta

PS: V ktorom momente tohto zákroku ste dopravný priestupok takto vyriešili a aj ste im oznámili vyriešenie dopravného priestupku napomenutím?

Sv: časové obdobie uviesť neviem, bolo im na mieste oznámené, že sú za to napomenutí, že za to nedostanú pokutu

PS: prečo ste po vyriešení dopravného priestupku pokračovali v nejakej komunikácii s obžalovaným?

Sv: nepamätám si časový sled presne kedy bol tento priestupok riešený, už som na to odpovedal

PS: keď ste mal pocit, že obžalovaný javí známky požitia omamných látok, povedal ste mu, že je podozrivý z nejakého konania a akého v rozpore s trestným zákonom a poučili ste ho nejako, ak áno, ako?

Sv: nemám vedomosť, že byť pod vplyvom omamných látok je trestné

PS: tak potom prečo ste s ním ďalej komunikovali?

Sv: počas vykonávania zákroku ohľadom dopravného priestupku, mi osoba oznámila, že má u seba omamné látky. Čo je dôležitejšie riešiť- trestný čin alebo priestupok?

PS: To znamená, že vám obžalovaný oznámil, že mu u seba omamné látky ešte pred tým, ako ste jemu a vodičovi oznámili, že ste priestupok vyriešili napomenutím?

Sv: stále vám opakujem, že si nepamätám časovú postupnosť

PS: omamné látky vám vydal na základe nejakého poučenia alebo bez akéhokoľvek pučenia?

Sv: osoba nám vydala po zákonom poučení plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky

PS: Povedal vám, že má u seba drogy a súčasne hneď ich aj vydal?

Sv: vydal ich po poučení

PS: to znamená, že vám povedal, že má u seba drogy, vy ste ho poučili, ak áno o čom a následne vám vydal plastové vrečko s bielou látkou?

Sv: osoba uviedla, že má u seba omamné látky a bola vyzvaná v zmysle Tr. por. podľa § 89 o vydaní vecí, zákonne poučená o tom, že vec nemusí vydať, ak by si vydaním vecí privodil nebezpečenstvo trestného stíhania, obžalovaný poučeniu rozumel, vec vydal, čo potvrdil aj svojim podpisom a prevzal rovnopis, tlačivo.

PS: kedy ste teda vyriešili dopravný priestupok - po dobrovoľnom vydaní vecí alebo pred ním?

Sv: nepamätám si na časovú postupnosť, neviem to uviesť

PS: počas celej tejto komunikácie s obžalovaným, okrem obžalovaného, vás dvoch policajtov, bola prítomná ešte iná osoba, ak áno, v ktorej časti tejto komunikácie a či mohla komunikáciu počuť?

Sv: určitý čas bol na mieste vodič, ten potom z miesta odišiel, a iné osoby som na mieste neregistroval

PS: kedy vodič odišiel?

Sv: to si nepamätám, časovú postupnosť si nepamätám

PS: Bolo to v čase pred vydaním drogy alebo potom?

Sv: muselo to byť pred tým, pretože keď nám osoba vydávala drogu, tak pri nás nebol

PS: bol ešte prítomný toho, keď obžalovaný povedal, že má u seba drogy?

Sv: to uviesť neviem, na to si nepamätám

PS: tie drogy vám vydával kde a odkiaľ?

Sv: odkiaľ si nepamätám a vydával ich v služobnom vozidle, tam kde si čítal poučenie

PS: To že má u seba drogy, vám povedal kde?

Sv: to si nepamätám, neviem

PS: medzi tým, čo vám povedal, že má u seba drogy, jeho poučením o dobrovoľnom vydaní vecí a reálnom vydaní drogy prešiel aký časový úsek?

Sv: to uviesť neviem

PS: nasledovali to časovo bezprostredne za sebou?

Sv: všetko má svoju postupnosť, postupoval som v zmysle zákona

PS: neodpovedal ste na otázku, ktorá vám bola položená a svedkovi bolo odcitované ustanovenie § 346 ods. 1 Tr. zák.

Sv: ja si časovú následnosť nepamätám, neviem ako na to mám odpovedať a určite nechcem zamlčať nič

PS: medzi tým, čo vám oznámil, že má u seba drogy a jeho poučením o možnosti dobrovoľného vydania vecí a reálnom vydaní vecí, zmenil obžalovaný sám alebo na základe nejakého pokynu miesto z pôvodného sedenia v motorovom vozidle Polo do služobného vozidla polície?

Sv: asi áno, prešiel z motorového vozidla Polo do nášho služobného vozidla, v ktorom si čítal poučenie o vydaní vecí

PS: znamená to, že to, že má u seba drogy vám povedal, keď sedel vo vozidle Polo, alebo v služobnom vozidle polície?

Sv: v služobnom vozidle nám to určite neoznámil, lebo nebol dôvod aby tam sedel

PS: To znamená, že vám to oznámil sediac vo vozidle Polo?

Sv: neviem či to uviedol, keď sedel vo vozidle alebo po jeho vystúpení

PS: Kde bol vtedy vodič vozidla Polo?

Sv: to si nepamätám

PS: kedy ste vyriešili ten dopravný priestupok napomenutím?

Sv: časovú postupnosť si nepamätám, neviem kedy

PS: vedeli ste o tom, či zariadenie soitron, bolo počas vašej služby funkčné a zapnuté?

Sv: neviem či zariadenie fungovalo

PS: pred tým, než idete do služby odskúšate si funkciu zbrane a fungovanie vozidla?

Sv: ja nie som zodpovedný za ten systém, ja neviem či fungoval alebo nefungoval, nepamätám si to

Obh: boli použité putá vo vzťahu k obžalovanému?

Sv: áno, pred eskortovaním, po tom čo vydal dobrovoľne tú vec a odchádzali sme s vozidlom na oddelenie

Obž: bez otázok

Senát bez otázok“

Svedok Bc. C. I. druhý zo zakročujúcich policajtov vypovedal:

„Výsluch svedka vykoná OP

OP: skúste vlastnými slovami opísať skutok v bode 1/ obžaloby?

Sv: zastavili sme na Topoľčianskej vozidlo Volskwagen, kde boli dve osoby, nespomínam si dôvod zastavenia, jedna z osôb vydala plastové vrečko, po poučení bol obmedzená na osobnej slobode a eskortovaná na OO PZ Petržalka-juh, druhá osoba z miesta pokračovala ďalej

OP: ako ste zastavili motorové vozidlo, čo sa dialo potom, ako ste komunikovali s osobami vo vozidle?
Sv: vodič bol vyzvaný na predloženie dokladov aj od vozidla, spolujazdec na predloženie dokladu totožnosti
PS: prečo ste vyzývali spolujazdca na predloženie dokladu totožnosti?
Sv: nespomínam si na presné okolnosti, ale pridržiavam sa úradného záznamu
OP: spomínate si na to, čo ste po zastavení motorového vozidla uviedli ako prvé osobám, ktoré sa vo vozidle nachádzali?
Sv: určite bol uvedený dôvod a zastavenie motorového vozidla, ale na presnú komunikáciu s osobami si nespomínam
OP: akým spôsobom ste sa dostali k tomu, že Vám obžalovaný dobrovoľne vydal nejakú vec?
Sv: Bol počas celej kontroly nervózny, javil známky požitia omamných látok, a pokiaľ si spomínam, tak nám sám uviedol, že má pri sebe omamné látky
OP: keď vám to povedal, ako ste ďalej postupovali?
Sv: bol poučený v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por. o možnosti dobrovoľného vydania veci, taktiež bol určite poučený o tom, že vec nemusí vydať, ak by si tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, pričom menovaný s vydaním veci súhlasil a vydanie veci sám podpísal dobrovoľne do zápisnice o vydaní vecí
OP: Boli ste svedkom toho, ako podpísal zápisnicu o vydaní vecí?
Sv: áno
OP: kde uvedenú zápisnicu podpísali, kde uvedenú vec vydal?
Sv: odohralo sa to na mieste zastavenia vozidla a či to bolo vonku z auta alebo vo vozidle, na to si nespomínam, neviem ani či to bolo vo vozidle Volkswagen polo alebo v našom služobnom vozidle
OP: vykonávali ste od momentu zastavenia vozidla do skončenia zákroku obžalovanému osobnú prehliadku?
Sv: nie
OP: ošacovali ste obžalovaného?
Sv: nie
OP: máte vedomosť, či na mieste skutku a zákroku boli iné osoby prítomné?
Sv: pokiaľ si spomínam menovaný ako spolujazdec, vodič vozidla, o iné osoby som sa nezaujímal
OP: dopustil ste sa nejakého konania, ktoré by obžalovaný mohol pociťovať ako verbálny, fyzický, psychický nátlak?
Sv: nie
Výsluch svedka obhajcom
Obh: ako ste vykonávali zastavovanie vozidla?
Sv: predpísaným spôsobom za použitia svetelného a zvukového zariadenia
Obh: vy ste išli za tým vozidlom alebo ste ho zablokovali?
Sv: pokiaľ si spomínam, šli sme za vozidlom
Obh: z vášho motorového vozidla ste vystúpili vy aj váš kolega?
Sv: určite áno
Obh: kto z vás išiel koho kontrolovať?
Sv: nespomínam si kto išiel za kým
Obh: skúste si spomenúť na obsah komunikácie medzi vami a osobou, ktorú ste vy kontrolovali?
Sv: na presnú komunikáciu si nespomínam
Obh: keď sa pozriete na tu prítomného obžalovaného, nevynárajú sa vám myšlienky, či ste komunikoval s ním?
Sv: určite som komunikoval aj s ním a aj s vodičom
Obh: ako ste sa dozvedeli, že by mal mať u seba nejaké zakázané látky?
Sv: pokiaľ si dobre spomínam, uviedol nám to sám na mieste
Obh: komu z vás dvoch to uviedol?
Sv: na komunikáciu medzi osobami si nespomínam
Obh: keď toto uvádzal, kde sa nachádzal obžalovaný?
Sv: určite v blízkosti nášho motorového vozidla a zastaveného motorového vozidla, neviem presne uviesť kde, pravdepodobne vonku
Obh: čo nasledovalo potom, keď oznámil, že má pri sebe omamné látky?
Sv: bol poučený v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por., bolo to hneď po tom ako povedal, že takú látku má, ja som zobral tlačivo, nespomínam si, či som ho zobral ja, hneď po poučení ho podpísal, to tlačivo, to vydanie veci bolo na mieste, asi hneď po podpísaní toho poučenia
PS: Odkiaľ vybral tú vec?
S: nespomínam si

PS. To poučenie podpisoval a vec vydával kde?

Sv: na mieste služobného zákroku a pokiaľ si spomínam, tak to bolo v našom služobnom vozidle

Obh: kto z vás dvoch ho poučoval a akým spôsobom - slovne alebo ste mu dali prečítať poučenie?

Sv: pokiaľ si spomínam, bolo mu pravdepodobne čítané to poučenie

Obh: prečo vám sám vydal, resp. povedal, že má drogy?

Sv: neviem a nespomínam prečo nám to sám uviedol

Obh: skúste popísať jeho stav, zdravotný stav

Sv: zdravotný stav ja popisovať neviem, ale podľa môjho názoru bol pod vplyvom omamných látok

Obh: počas služobného zákroku voči obžalovanému, sa vodič nachádzal kde?

Sv: vodič sa nachádzal najprv na mieste služobného zákroku, kým z miesta neodišiel, neviem uviesť, či tam bol celý čas, alebo kedy odišiel

Obh: v ktorej fáze služobného zákroku ste evidoval, že odišiel?

Sv: bol vyriešený za nejaký priestupok, myslím, že napomenutím a potom z miesta pokračoval, ale v ktorej časti služobného zákroku to bolo, neviem

Obh: boli použité putá vo vzťahu voči obžalovanému?

Sv: pred eskortovaním na OO PZ boli, myslím, že po poučení, po vydaní veci, pred eskortou, presne to uviesť neviem

OP. Kontaktoval z vás dvoch niekto OP a z akého dôvodu?

Sv: po eskortovaní osoby sme k tomu spísali úradný záznam, odovzdali sme osobu, ale či potom niekto vyrozumel OP neviem, my sme OP nevyrozumievali

Obh: bola na mieste ešte iná hliadka polície?

Sv: prišla na miesto ešte jedna hliadka PMJ

Obh: v ktorej fáze prišla tá druhá hliadka?

Sv: neviem či to bolo pred alebo po vydaní veci

Obh: mali ste vo vašom vozidle nainštalovanú funkčnú nahrávaciu jednotku?

Sv: vo vozidle myslím, že je nainštalovaná, ale neviem či fungovala

Obh: kontaktoval vyšetrovateľ alebo vyšetrovateľka v súvislosti s nahrávacou technikou vás alebo vášeho nadriadeného?

Sv: neviem o tom, ale ja to neviem stiahnuť z toho zariadenia, nemáme k tomu prístup

Obžalovaný bez otázok

Výsluch svedka predsedom senátu

PS: aký služobný zákrok a na základe čoho, ste vykonávali voči obžalovanému, keďže nebol vodičom?

Sv: je nariadenie na to podľa ktorého máme kontrolovať aj iné osoby nachádzajúce sa vo vozidle, či náhodou neprechádzajú pátraním a preto bolo od menovaného požadovaný aj občiansky preukaz a myslím si, že taktiež sa dopustil priestupku ako spolujazdec nemal zapnutý bezpečnostný pás

PS : chcete povedať, že máte nariadenie. Podľa ktorého ak vodič autobusu spraví dopravný priestupok, máte skontrolovať napr. všetkých 200 cestujúcich v autobuse?

Sv: podľa nariadenia asi áno, neviem či som niekedy zastavil autobus

PS: na začiatku vášho výsluchu ste nevedel pre aký dopravný priestupok ste zastavili vozidlo a teraz uvádzate, že pre zapnutie bezpečnostného pásu spolujazdca, ako je to možné?

Sv: myslím si, že to bolo kvôli tomu a myslím si, že ani vodič nemal zapnutý pás, ale čo bol dôvod zastavenia si presne nespomínam, pokiaľ sa mi dobre marí, tak to bolo toto

PS: za nezapnutý bezpečnostný pás spolujazdca zodpovedá kto?

Sv: vodič vozidla má poučiť spolujazdca, že si má zapnúť bezpečnostný pás a ak si ho nezapol, zodpovedá za to spolujazdec

PS: ako a kedy ste vyriešili tento dopravný priestupok a voči komu?

SV: vodič vozidla bol vyriešený za priestupok, presne si nespomínam, čo to bolo, napomenutím, počas riešenia služobného zákroku a celého po zastavení vozidla, bolo to pravdepodobne tak, že sme im oznámili akého priestupku sa dopustili, vyžiadali sme si ich doklady, vylustrovali sme ich, pravdepodobne sme im oznámili, že to riešime napomenutím, prebiehala tam určite medzi nami nejaká komunikácia, PS. Zatiaľ toto čo hovoríte, ste tam boli všetci štyria? T.j. vy, váš kolega, obžalovaný a vodič vozidla?

Sv: pravdepodobne sme tam boli všetci štyria, ale kto sa bavil s kým a kto koho riešil, si nespomínam,

PS: to napomenutie bolo vyslovené obom naraz?

Sv: nespomínam si, či boli pri sebe, oddelene alebo sme im to povedali naraz

PS: potom, čo ste vyriešili priestupok napomenutím, vodič odišiel?

Sv: myslím si, že uzamkol to vozidlo a z miesta išiel pravdepodobne preč

PS: on bol vlastník toho vozidla?

Sv: na to si nespomínam

PS: kedy vám povedal obžalovaný, že má u seba drogy?

Sv: nespomínam si na časové súvislosti

PS: Bolo to pred vyriešením priestupku alebo po vyriešení toho priestupku?

Sv: viem, čo sa chcete opýtať, ale nepamätám si

PS: keď ste lustrovali tie osoby, boli tie osoby v aute Volkswagen, alebo boli inde?

Sv: nespomínam si, kedy prebiehala lustrácia uvedených osôb

Člen senátu: pred tým ako ste zastavili ich motorové vozidlo, vy ste išli za nimi, vedľa nich, alebo ste stáli niekde na bočnej ceste?

Sv: pokiaľ si spomínam, šli sme za vozidlom

PS: ako ste mohli vidieť, keď ste išli za vozidlom, že nemajú zapnuté bezpečnostné pásy?

Sv: neviem čo bolo v zázname uvedené ako dôvod zastavenia, ale po vystúpení pravdepodobne nemali zapnuté pásy, keď to tak bolo v zázname

Člen senátu: keď zastavujete vozidlá, používate nejaké ochranné prostriedky, t.j. rúšku, rukavice alebo niečo?

Sv: ja osobne rúško nemám, ale rukavice mám, niekedy si ich dám, niekedy nie

Člen senátu: akého formátu sú zápisnice, ktoré máte v aute pripravené na použitie?

Sv: je to viacero veľkostí

Člen senátu: obžalovanému ste dávali podpísať aké tlačivá a akého formátu?

Sv: poučenie o vydaní veci je formátu A4, to podpisoval určite a myslím, že iné sme mu nedávali podpisovať

Obh: komu vydal obžalovaný drogy?

Sv: nespomínam si, kto obžalovaného poučoval a komu omamné látky vydal

Obh: kto vypisoval zápisnicu o vydaní veci?

Sv: nespomínam si, ale podľa písma sa to určite dá zistiť

Svedok po nahliadnutí do spisu č. I. 177 udáva: myslím, že je to moje písmo

OP: bez otázok

Obžalovaný bez otázok

Procesné strany boli vyzvané, či navrhujú postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. odstraňovať rozpory s výpoveďami z PK

OP: nie

Obhajoba: nie

PS konštatuje, že keď že trestný poriadok neumožňuje odstraňovať rozpory zo zápisníc z PK bez návrhu procesných strán, teda OP, obhajcu alebo obžalovaného, § 264

Bol prečítaný úradný záznam, č. I. 1

Na otázku PS, že v úradnom zázname je uvedené, že pripútaný bezpečnostným pásom nebol len vodič a dnes uvádzate, že aj spolujazdec, prečo je tu tento rozpor

OP: námietka, že úradný záznam nebol zabezpečený po vznesení obvinenia

Súd námietku zamietá.

Svedok k tomu uvádza: neviem, možno sme to tam zabudli dať

ýpoveď svedka ku skutku v bode 2/ obžaloby

OP: vyjadrite sa vlastnými slovami ku skutku v bode 2/ obžaloby

Sv: kontrolovali sme motorové vozidlo Volswagen, pretože nedal znamenie o zmene smeru jazdy, vodič bol vyzvaný k predloženiu dokladov, javil známky požitia alkoholu alebo omamných látok, dychová skúška bola negatívna, odhodil z auta plastové vrečko s tabletkami a vizuálne sme vo vozidle videli zatavenú tubu, určite bol poučený o možnosti dobrovoľného vydania veci, čo asi odmietol, pretože tam bol a obhliadka miesta činu, odmietol aj kontrolu na omamnú látku a preto sme ho eskortovali pred lekára a potom na policajné oddelenie

OP: kto bol vodičom motorového vozidla?

Sv: pán R.

OP: adresovali ste potom, čo vyhodil nejakú neznámu látku obžalovanému nejaké poučenie?

Sv: určite bol poučený v zmysle § 89 ods. 1 Tr. por.

OP: ako reagoval na poučenie?

Sv: nespomínam si, ale nakoľko bolo vykonaná ohliadka miesta činu, tak vec dobrovoľne nevydal

OP: Akým spôsobom bola zaistená zatavená injekčná striekačka, ktorá sa vo vozidle podľa vašich slov nachádzala?

Sv: na mieste bola hliadka, ktorá zabezpečovala aj vozidlo, aj plastové vrečko, pokiaľ neprišiel na miesto výjazd

OP: kto uzamkol vozidlo?

Sv: pán R., vodič vozidla

OP: boli pri skutku prítomné iné osoby okrem PZ?

Sv: pokiaľ viem, tak nie

Výsluch svedka obhajcom

Obh: nemám ďalšie otázky

Obž: nemám otázky

Senát bez otázok

Svedok R. I. vypovedal:

Sv: ja som išiel s S. R. jeho autom a vracali sme sa na Topolčiansku na parkovisko, v momente keď som vypínal motor prišli policajti a povedali mi aby som ostal na mieste, povedali mi, že som jazdil bez zapnutého pásu, čoho som si bol vedomý. Či mal spolujazdec R., to si nepamätám. R. myslím povedali, aby vystúpil z auta. Ku mne prišiel ten policajt, čo tu bol vypočutý ako prvý a to F. a kázal mi, že mám stáť na mieste a držať piču. Ja som poslúchol lebo som si bol vedomý nepríjemností.

PS: to sa občan tak bojí polície, že padne do kolien?

Sv: v danom momente áno lebo rúznosťou vystupovania to čo mi ten policajt povedal, som sa zľakol. Medzičasom prišlo ďalšie policajné auto. Potom mňa vylustrovali. Po tej lustrácii som tam stál asi 5 minút, ten F. stál stále pri mne. Ten druhý policajt sa venoval S. R. ale ja som sa nepozeral lebo ja som stál bokom alebo chrbtom.

PS: počul ste o čom sa rozprávali?

Sv: nie, vôbec.

PS: pokiaľ ste tam ešte bol, čo sa dialo vo vzťahu k obžalovanému?

Sv: ja som tam len stál, pozeral som do zeme, držal som piču ako mi bolo prikázané a bolo mi povedané, že keď poslúchnem, tak že pôjdem domov. Ja som čakal len na to aby ma pustili. Zdá sa mi, že mi nepovedali, ako vyriešili ten priestupok. Je možné, že mi bolo ústne dohovorené, nech si dám pás. Dostal som doklady a išiel som domov.

PS: vy ste spravili niečo s tým autom keď ste odchádzal?

Sv: nie, ja som to auto zavrel keď som čakal na tú lustráciu a kľúče som položil na strechu lebo auto nebolo moje.

OP: na začiatku ste si vyjadrili, že ste možno dostali pokutu, neskôr, že ste bol ústne riešený napomenutím. Ako to bolo?

Sv: bolo to akoby na 2-3 minúty odložené, myslím že to vyriešili napomenutím a domov mi nič neprišlo.

OP: v čase keď ste odchádzali z miesta zákroku všimli ste si kde bol obžalovaný?

Sv: dve autá stáli vedľa seba, ja som stál v ľavej zadnej časti auto VW, obžalovaný bol v pravej prednej časti vedľa stojaceho policajného auta, takže som nepočul čo sa tam odohrávalo a ja som pozeral do zeme, ako mi kázali byť ticho.

OP: všimli ste si, že by sa niekam presúval p. F.?

Sv: keď som odchádzal ja som sa nepozeral, kde bol obžalovaný, či bol vonku alebo bol v tom policajnom aute. Ja som sa tam nepozeral. Určite nebol v tom VW, pretože to som ja predtým zamkol a kľúče som dal na strechu. Kde bol p. F. som si ja nevšimol, zdá sa mi, že to bol p. F., ktorý mi povedal že môžem ísť. Ja už som sa nikam nepozeral a bežal som na autobus, ktorý mi práve prichádzal.

OP: komunikoval s príslušníkov PZ s vami ohľadom nejakých vecí pochádzajúcich od obžalovaného?

Sv: nepamätám si.

OP: máte vedomosť o tom, že by tam boli prítomné okrem vás a príslušníkov PZ a obžalovaného aj iné osoby?

Sv: to som si nevšimol.

OP: viete sa vyjadriť ako stáli autá PZ vo vzťahu k Vášmu autu?

Sv: obe autá PZ boli za našim vozidlom.

OP ďalšie otázky na svedka nemá.

Výsluch svedka vykoná obhajca:

Obh: kam ste odišiel s S. R.?

Sv: bol som si vedomý, že sa išlo po drogy ale ja som bol šofér, nestaral som sa o to.

Obh: vedel ste o tom, že si tie drogy zohnal?

Sv: tušil som to, nerozprávali sme sa o tom.

Obh: nenaznačoval alebo nehovoril, kde by ich mal mať schované?

Sv: nie.

Obh: povedali policajti S. R. prečo ho kontrolujú?

Sv: myslím, že som to nepočul alebo nezaregistroval som to. Obaja sme dostali príkaz od policajtov, že sa nemáme hýbať a potom príkaz vystúpiť.

Obh: vysvetlili policajti prečo sa nemáte hýbať, mám na mysli najmä S. R.?

Sv: to si nejak nepamätám, bola to dosť stresujúca situácia.

Obh: vysvetlili S. R. policajti prečo má vystúpiť z auta?

Sv: neviem.

Obh: počul ste S. R., že by hovoril policajtom, že má nejaké drogy?

Sv: ja som nepočul vôbec ten rozhovor, že by som tomu rozumel.

Obh: počas služobného zákroku sa správali k S. R., že to je pre nich neznáma osoba alebo že ho poznajú?

Sv: to neviem posúdiť.

Obh: mal na rukách obžalovaný putá?

Sv: keď som odchádzal zdá sa mi, že áno. Bol, sa mi zdá pri tom aute, ja som sa len na zlomok sekundy tam pozrel ale zdá sa mi, že mal na rukách putá.

Obh: nevšimol ste si alebo nevšimol ste si či sú tam iné osoby?

Sv: nevšimol som si to, neviem povedať či tam niekto bol alebo nie. Ak by tam aj niekto stál, tak by som netušil, neviem.

Obh. ďalšie otázky na svedka nemá

Výsluch svedka vykoná Obžalovaný

Obž: ty si tam nevidel H. stáť?

Súd otázku nepripúšťa

Obž. bez ďalších otázok na svedka

Výsluch svedka vykoná senát:

PS: čo robili policajti z ďalšej policajnej hliadky?

Sv: nepamätám si.

PS: koľko to celé trvalo?

Sv: 10 minút kým som ja odišiel, odvtedy čo nás zastavili.

Člen senátu: keď vás zastavili a pýtali doklady. Pýtali aj doklady od vozidla?

Sv: tuším že áno.

Člen senátu: kto ich mal?

Sv: ak si dobre pamätám, papiere boli v tom tienitku a vydával som ich ja.

Člen senátu: nepýtali sa Vás odkiaľ idete?

Sv: to si nepamätám.

Senát ďalšie otázky na svedka nemá.

OP: navrhujem prečítať výpoveď sv. z PK z 3.10.2018

Uznesenie

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. číta sa výpoveď svedka z PK z 3.10.2018, čl. 147.

OP: vyjadrite sa k rozporu ohľadom toho, že v PK ste vypovedal, že prišiel za vami policajt a povedal, že S. dobrovoľne vydal, čo mal pri sebe.

Sv: keď som to takto vypovedal, tak by som si to nevymyslel. Dnes keď som to nepovedal, tak mám z toho celého asi chaos.

Obh: v PK ste vypovedal, že policajti S. vytiahli z auta.

Sv: asi mi to pripadalo trošku viacej vystúpenie ako voči mojej osobe. Ja som mohol vystúpiť v klude, možno že v prípade obžalovaného to bolo razantnejšie. Možno som to zle pomenoval alebo popísal. Asi to nebolo fyzické vytiahnutie, ja si to nepamätám“.

Výsluch svedka vykoná OP.

Svedok R. F. vypovedal:

Obžalovaného poznám. Je to moja bývalá priateľka, začala chodiť s ním.

Ja som bol na terase, videl som ako bol obžalovaný vystúpený z auta na strane spolujazdca. Vodič bol vystúpený na strane vodiča. Pri obžalovanom stál policajt F., o niečom sa rozprávali, potom obžalovaný si prichytil vačky, potom sa mi zdal, ako keby ten policajt ukázal rukou na vačky obžalovaného. Myslím, že policajt obžalovaného nepoprehmatával.

OP: Čo sa dialo ďalej?

Svedok: Ja som cúvol z toho uhlu, ako som videl na to auto.

OP: Bola prítomná na tom mieste aj ďalšia osoba?

Svedok: H. F..

OP: Kde sa nachádzala H. F.?

Svedok: Bola vedľa mňa. Ona bola predtým pri sporiteľni, videla to všetko lepšie.

OP: Kedy sa potom ona presunula ku Vám?

Svedok: My sme boli obaja pri sporiteľni, ja som si potom obehol celý dom, aby som sa dostal na terasu.

OP: V čase, keď ste evidoval policajta F. na mieste, kde sa nachádza F.?

Svedok: Ona bola ešte dolu, jej stačilo vyjsť po schodok hore.

OP: Boli ste svedkom toho, že F. komunikovala s niektorým príslušníkom policajného zboru?

Svedok: Počul som to, počul som ju rozprávať.

OP: Viete s kým komunikovala

Svedok: Smerom na policajtov. Nevidel som s kým konkrétne rozprávala.

OP: Vy ste počul čo bolo predmetom rozhovoru medzi policajnom a obžalovaným S. R..

Svedok: Nie.

OP: Viete vysvetliť, ako je možné, že ste počul komunikáciu F. s policajtom, ale nie komunikáciu obžalovaného a policajtov.

Svedok: Ona rozprávala nahlas, skoro až kričala a to čo sa rozprávali obžalovaný s policajtom to som nemohol počuť, lebo to bolo príliš ďaleko.

OP: Čo bol predmetom rozhovoru medzi svedkyňou F. a policajtami.

Svedok: To si nedovoliť zopakovať, lebo si to nepamätám.

OP: Viete sa približne vyjadriť v akej vzdialenosti sa nachádzala terasa od policajtov a obžalovaného.

Svedok: Asi 20 metrov.

OP: Aké boli poveternostné podmienky

Svedok: Bolo svetlo.

OP: Kde sa nachádzala F. v čase, keď si mal obžalovaný prechytáť vrecká

Svedok: Musela byť ešte dole pod terasou.

OP: Videli ste obžalovaného vydávať policajtom nejakú vec.

Svedok: To nie, to nevidel.

OP: Videli ste, žeby policajti od obžalovaného zobrali nejakú vec, povedzme z vrecka

Svedok: To nie, nevidel som.

OP: Videli ste obžalovaného podpisovať nejaké dokumenty

Svedok: Nie, nevidel som .

OP: Viete sa vyjadriť ako sa ten zákrok skončil

Svedok: To neviem, lebo som sa vzdialil z tej terasy.

OP: V čase skutku ste boli pod vplyvom návykových látok

Svedok: Nie.

Výsluch svedka obhajcom.

Obhajca: Vy ste videl, ako vystúpil S. z toho motorového vozidla.

Svedok: Nie, to som nevidel.

Obhajca: F. bol prvý policajt, ktorý k nemu prišiel.

Svedok: Tam boli policajti z prvého auta, to auto s ktorým prišiel F. bolo druhé auto.

Obhajca: Videli ste putá na rukách Františka.

Svedok: Myslím, že nie.

Obhajca: V ktorom momente ste prestal sledovať tú situáciu, ktorá sa tam diala.

Svedok: Potom ako k nemu pristúpil ten policajt F..

Výsluch svedka obžalovaným: bez otázok

Výsluch svedka predsedom senátu:

Vy ste v čase keď sa stal skutok alebo pri minulom výsluchu 5.4.2019, alebo dnes bol pod vplyvom nejakých omamných látok, alebo alkoholu.

Svedok: Nie nebol. Ja takéto látky požívam.

Predseda senátu: Kedy a koľko.

Svedok: To je rôzne.

Senát bez otázok.

OP: Popíšte nám osobu pána F., na základe čoho ste ho spoznali.

Svedok : Videl som mu do tváre. Ja som sa s ním stretol raz, robil mi kontrolu osobných vecí, musel som všetko vyložiť von.

Predseda senátu: Pri akej príležitosti Vám robili tú kontrolu.

Svedok: Keď som išiel z potravín. Ich auto policajné prechádzalo okolo, zastavili a kázali mi vyložiť všetko čo mám u seba.

OP: Ste si 100 percentne istý, že tá osoba policajta bol pán F..

Svedok: Áno, lebo vtedy keď ma prehliadali, mi zahodili nožík, ktorý som v ten deň dostal, do kanála.

Obhajca: Ako prebiehala tá kontrola Vaša, keď Vás policajti zastavili.

Svedok: Zastavili vedľa mňa, pýtali sa či mám doklady, ja samozrejme nemám, pýtali sa, či mám drogy a potom mi kázali vyložiť všetky veci čo mám u seba.

Obhajca: Čo ste urobili Vy a čo oni.

Svedok: Začal som vykladať veci a potom ma pustili.

Obhajca: Prehliadku Vám urobili?

Svedok: Prehmatali ma, to áno, vyvrátil som vačky.

Obhajca: Hovorili Vám predtým, než Vás kontrolovali, aké máte práva a aké povinnosti?

Svedok: Povedali mi iba toľko, či sa chcem vyložiť na ulici, alebo na polícii.

Obžalovaný: bez otázok.

Obhajca: Ja navrhujem prečítať výpoveď svedka z výsluchu z 5.4.2019 na odstránenie rozporov.

U z n e s e n i e

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. číta sa výpoveď svedka čl. 817 až 819.

Svedok bol vyzvaný na odstránenie rozporov ohľadom jeho výpovede na čl. 817 kde hovoril, ako policajti obžalovaného prešacovali s dnešnou výpoveďou, kde hovoril, že obžalovaný sám prehmatával sám vrecká a policajti mu na ne iba ukazovali.

Svedok po veľmi dlhom váhaní, áno, prešacovali ho.

Predseda senátu: Prečo ste nám to dnes nepovedal.

Svedok: Neviem prečo.

Predseda senátu konštatuje, že výsluch svedka dňa 5.4.2019 čl. 817 až 819 prebiehal oveľa plynulejšie ako na dnešnom hlavnom pojednávaní.

OP: Navrhujem prečítať výpoveď svedka z prípravného konania čl. 137

U z n e s e n i e

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. číta sa výpoveď svedka z prípravného konania z čl. 137.

Otázka: Pri výsluchu v prípravnom konaní ste uviedol len to, že ste videl, ako prišiel policajt F. a nič viac. 5.4.2019 ste vypovedal, že F. obžalovaného prešacoval a ukázal ste ako, dnes ste vypovedal, že obžalovaný si pochytil vačky a policajti mu následne na vačky ukázali a na vyjasnenie rozporov ste uviedol, že ho F. prešacoval. Čo z toho je pravda?

Svedok: Keď mi dá niekto otázku tak odpovedám na otázku. Neviem. Áno, chytal mu vačky kapsy na nohaviciach.

Otázka: Aj mu išiel dovnútra do tých vreciek?

Svedok: To neviem povedať.

OP: Rozprávali ste sa pred výsluchom v prípravnom konaní, alebo pred 5.4.2019, alebo dnes s nejakou inou osobou o Vašom výsluchu.

Svedok: Myslím, že nie.

OP: Komunikovali ste s osobou menom H. F.?

Svedok: To nie.

Obhajca, obžalovaný, senát - bez otázok.“

Svedkyňa H. F. vypovedala:

„Výsluch svedka vykoná OP.

Obžalovanú poznám, sme kamaráti. Ja som čakala na parkovisku, prišiel obžalovaný autom so svojim kamarátom, ktorý ho viezol, lebo obžalovaný má zobrať vodičák. Potom prišlo policajné auto, po nejakej dobe tam prišlo policajné auto PMJ z neho vystúpil pán Blaha, rozbehol sa k obžalovanému, prešacoval ho, zobral mu kapsičku z auta, ja som sa bála, čo mu idú policajti urobiť, pretože S. R. asi 2 týždne predtým na policajnej stanici, odkiaľ prišiel dobiť, preto som sa pýtala pána F., akým právom voči nemu zasahujú, lebo som sa bála, že ho zase dobijú na stanici. On mi povedal, aby som odstúpila, lebo že budem predvedená aj ja. Potom zobrali policajti tí PMJ - s autom obžalovaného aj toho vodiča.

OP: Boli na mieste skutku aj iné osoby

Svedkyňa: Ja som bola k tomu najbližšie, kúsok odtiaľ pri sporiteľni pri baráku pobehoval F..

OP: Odkiaľ poznáte osobu pána F. a na základe čoho?

Svedkyňa: My sme užívatelia drog, on nás stále kontroloval, ja som chodievala do herne pri Tescu, on nás kontroloval, šacoval, filcoval, odtiaľ ho poznám. Viacerých takto zobrali do PMJ - auta a vrátili sa s oddelením dobiť.

OP: Prebehla nejaká komunikácia medzi príslušníkmi policajného zboru a S. R.?

Svedkyňa: Myslíte normálnych príslušníkov alebo PMJ

Svedkyňa: Bola to normálna kontrola auta, kde policajti pýtali doklady, aká komunikácia prebehla medzi F. a obžalovaným, to neviem. Nakoľko pán F. dal obžalovaného tak rýchlo do auta, že tam ani žiadna komunikácia neprebehla.

OP: Bola ste svedkyňou toho, že by obžalovaný policajtom vydal nejakú vec, alebo niečo podpisoval

Svedkyňa: Keď F. zobral obžalovanému kapsičku, tak ju potom hodil naspäť do vozidla obžalovaného a zobral obžalovaného a vodič auta do služobného auta PMJ, takže mu obžalovaný nič vydať nemohol.

OP: Potom čo umiestnil F. obžalovaného do vozidla sa dialo čo.

Svedkyňa: Oni hneď s autom odišli.

Výsluch svedkyne obhajcom.

Obhajca: Poučoval niektorý z policajtov S. R. o jeho právach alebo povinnostiach?

Svedkyňa: Nie, určite nie. To sa udialo tak rýchlo, že tam ani nebol čas na nejaké poučenie, my sme ani v rýchlosti nevedeli, čo sa deje.

Obhajca: Mal S. R. putá.

Svedkyňa: Nevieam presne, tuším že nemal. Zdá sa mi, že pri autách ich nasadzoval, ale nie som si tým istá.

Obhajca: Toho vodiča, čo ho viezol S. R. poznáte:

Svedkyňa: Len zbežne, viem že sa volal R.. S. R. boli kamaráti.

Obhajca: Ste si istá, že policajti zobrali aj toho vodiča, toho R..

Svedkyňa: Áno.

Obhajca: Ako prebiehali kontroly Vašej osoby od F..

Svedkyňa: Muž by sa nemal dotýkať ženy pri kontrole, on to robil. On keď chcel niečo nájsť, dobre že nás nevyzliekol dohola.

Obhajca: Predtým, než Vás osobne kontroloval, poučoval Vás o nejakých právach?

Svedkyňa: Nie.

Výsluch svedkyne obžalovaným: bez otázok.

Výsluch svedkyne predsedom senátu.

Než prišlo vozidlo PMJ z F.o robila tá prvá hliadka vo vzťahu k obžalovanému a k vodičovi?

Svedkyňa: Slušne sa s nimi bavili, nebol tam žiadny rozpor, žeby sa handrkovali. Normálne im predložili osobné doklady.

Predseda senátu: S tou prvou hliadkou ste sa rozprávala.

Svedkyňa: Nie, až keď tam prišla hliadka PMJ.

Otázka člena senátu: Aký bol časový úsek medzi tým, čo prišla prvá policajná hliadka a hliadka PMJ.

Svedkyňa: asi 5 až 10 minút.

Člen senátu: Volala tá prvá policajná hliadka nejakú posilu.

Svedkyňa: Nie, oni tam prišli tí PMJ ešte keď tá prvá hliadka im kontrolovala doklady.

OP: Bola ste tunajším súdom odsúdená pre drogovú trestnú činnosť.

Svedkyňa: Nie, nikdy.

Otázka: Bola ste stíhaná pre drogovú trestnú činnosť.

Svedkyňa: Nie, nikdy.

Obhajca, obžalovaný, senát - bez otázok .

OP navrhuje prečítať výpoveď svedkyne prípravného konania čl. 127 na odstránenie rozporov:

U z n e s e n i e

Podľa § 264 ods. 1 tr. por. číta sa výpoveď svedkyne z prípravného konania čl. 127.

Svedkyňa: Mohli mi tí normálni policajti z oddelenia povedať, aby som odstúpila preč, ja som odstúpila a potom som prišla znova k motorovému vozidlu, keď tam prišiel pán F.“.

Množstvo drogy a jej koncentrácia je preukázaná znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZSR.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel súd k týmto záverom:

Základný zákon štátu - ústava mimo iné zakotvuje:

čl. 17 ods. 1 Osobná sloboda sa zaručuje.

ods. 2 Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

ods. 3 Obvineného alebo podozrivého z trestného činu možno zadržať len v prípadoch ustanovených zákonom.

čl. 46 ods. 3 Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu i iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

čl. 42 ods. 1 Každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe.

ods. 2 Každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

čl.50 ods. 4 Obvinený má právo odoprieť výpoveď, tohto práva ho nemožno pozbaviť nijakým spôsobom.

Podľa § 119 ods. 2 Tr.por. za dôkaz môže stačiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa § 119 ods. 4 Tr.por. dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila.

Trestný čin predpokladá predovšetkým páchatelovo konanie. Rozumie sa ním prejav vôle vo vonkajšom svete. (konaním sa rozumie i opomenutie) Skutok, ktorého znaky sú uvedené v konkrétnej právnej kvalifikácii trestného činu, je tak postavený na konaní (opomenutí), teda z gramatického hľadiska na slovesách vyjadrujúcich konanie či opomenutie. Pre konkrétny žalovaný skutok sú tými slovesami (policajtom) uviedol, že má pri sebe pervitín a že tento im) vydá, vydal (policajtom I ks plastového vrečka....).

Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje nielen to, že sa skutok stal, že má znaky trestného činu (§ 119 ods. 1 Tr.por.) ale aj to, že spomedzi dôkazných prostriedkov - mimo iných výpoveď obvineného (v počítačových fázach podozrivého, či vo všeobecnosti osoby neskôr označovanej za páchatela) a svedkov - boli dôkazy získané zákonným spôsobom. Je nepochybné, a každému zrejmé, že fyzické donútenie (bitka, jej hrozba) zákonným spôsobom pre získanie dôkazov nie je. Nepochybné však každému nie je zrejmé, že nezákonným spôsobom je i nadobudnutie dôkazu psychickým donútením, medzi ktoré je potrebné považovať i lesť, ktorej jednou z foriem je i využitie neznalosti konkrétnej osoby mimo iné, v jej právach, pri nepoznaní konania, ktoré sa voči tejto osobe deje. S poukazom na čl. 47 ods. 1 citovanej ústavy, tak má obvinený právo byť oboznámený s dôvodmi obvinenia - v trestnom konaní zabezpečenie doručením - oznámením obvinenia, vrátane patričného poučenia o právach obvineného, mimo iné i o možnosti odoprieť výpoveď. Na úrovni trestného stíhania sú tieto práva obvinenému niekoľkokrát zopakované - pri vznesení obvinenia, výsluchu v prípravnom konaní, doručení obžaloby obvinenému, výsluchu na súde - aby bola istota, že o tieto práva nebol obvinený ukrátený, pretože v opačnom prípade by takýto úkon - výsluch bol nezákonný, teda právne v neprospech obvineného nepoužiteľný. Keď posunieme hranicu pred vznesenie obvinenia, otvára sa určitý časový priestor a pozícia podozrivého, ktorý pojem ústava v ustanovení čl. 17 ods. 3 uvádza, avšak ani ona, ani trestný poriadok tento pojem nešpecifikujú, hoci Trestný poriadok ho na dvoch miestach uvádza. Možno preto iba vo všeobecnosti dôvodiť, že podozrivý je osoba, o ktorej je možné dôvodne predpokladať, že sa dopustila určitého konania (opomenutia) nezlučiteľného s určitou normou (či právnou alebo vo všeobecnosti spoločensky uznávanom), pre trestné stíhanie tak konania v rozpore s Trestným zákonom. Ak ústava Trestný poriadok a iné právne predpisy zaručujú obvinenému určité práva - mimo iných právo na obhajcu či právo nevypovedať, logicky sa očakáva, že takéto práva budú zaručené aj pre podozrivého, pravda za predpokladu, že tejto osobe bude podozrenie z trestného činu oznámené. Súd bohužiaľ konštatuje, že zákonodarcia takéto (a iné) práva podozrivého priamo nezakotvil do právnych predpisov, avšak prax sa analógiou poučenia podozrivého v intencióch poučenia obvineného spravuje. Inými slovami, reálna prax nahrádza zákon v tom, že vyžaduje i pri podozrivom, aby poučený o právach (budúceho možného obvineného) bol, čo nešťastne rieši výsluchmi podozrivých v pozícii svedkov (samých možno proti sebe) s možnosťou využiť právo nevypovedať, ak by takou výpoveďou spôsobil: seba trestné stíhanie (teda prechod z pozície podozrivého do pozície obvineného). Táto filozofia má zabrániť samoudávaniu sa osôb (podozrivých) od čoho by sa potom odvíjalo ďalšie (možné) trestné stíhanie osoby (podozrivého). Zhrňme uvedené, má sa tak zabrániť tomu, aby na akejkoľvek platforme osoba (podozrivý) musel dať do sféry poznania štátnym orgánom poznatky (údaje) využiteľné proti nemu samému.

Premietnuc uvedené do konkrétneho zásahu policajtov voči obvinenému S. R., postup policajtov voči nemu mal a musel byť taký, že ak nadobudli podozrenie, že má u seba drogy, mali - museli ho poučiť, že je podozrivý z konkrétneho (drogového) trestného činu pravda právna kvalifikácia v tom momente nemusí byť zrejmalá -, aby tak osoba (podozrivá) S. R. mohol uplatniť svoje ústavou mu dané práva nevyjadrovať sa k podozreniu, prípadne uplatniť si obhajobné práva. Ak by k takémuto podozreniu zo strany zakročujúcich policajtov došlo museli ho preukázateľne poučiť o jeho právach, ktoré buď využije - odmietne vypovedať či na čokoľvek voči policajtom (otázky) reagovať, uplatní právu ochranu, alebo také práva o ktorých je poučený nevyužije, a môže sa hoci k akémukoľvek trestnému činu priznať, či veci súvisiace s trestným činom udať. Je však nepochybné, že takéto poučenie o svojich právach po oznámení mu konkrétneho podozrenia, musí preukázateľne dostať tak v pozícii podozrivého, ako ho dostáva na x úrovniach v pozícii obvineného či obžalovaného. Ak by súd také poučenie na hlavnom

pojednávani (či verejnom, neverejnom zasadnutí či výsluchu) obvinenému preukázateľne (zápisnično, či oproti podpisu) nedal, tento úkon (jeho obsah) by bol právne nepoužiteľný. Právna prax sa ubera týmto smerom aj napríklad pri podozrení zo spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr.zák., kde policajti priamo v teréne oproti podpisu poučujú podozrivú osobu o trestných následkoch odmietnutia podrobiť sa skúške na alkohol či „drogy“, hoci je to dané zákonom a neznalosť zákona neospravedlňuje, deje sa to však preto, aby bolo nepochybne preukázané, že podozrivá osoba bola a po týchto právach a dôsledkoch (opätovne či priamo) upovedomená.

Ak tomu nebránia výnimočné okolnosti, podozrivý musí byť poučený o svojich právach, bezprostredne po oznámení mu podozrenia. V konaní pred súdom, pričom sa jedná o konanie verejné, je poučenie obvineného zápisnične podchytené, jeho obsah je nahrávaný a je verifikovateľné všetkými na pojednávaní sa zúčastnenými osobami. Pri výsluchu v prípravnom konaní je poučenie obvineného zachytené zápisnične a obvineným podpísané. Až na extrémne prípady, nič nebráni tomu, aby policajti základné poučenie podozrivému dali podpísať, navyiac na účely verifikácie (zákonnosti) predmetnej komunikácie policajtov s podozrivým (vo všeobecnosti s akoukoľvek osobou či na zaznamenanie priebehu komunikácie policajtov s osobami či deja zákroku) slúži záznamové zariadenie zabudované v služobných autách (viď výpoveď svedka pri skutku 1, vinu uznávajúcej časti rozsudku), ktoré základné práva pri zákrokoch konkrétnych policajtov z útvaru Pohotovostnej motorizovanej jednotky nefunguje. Inými slovami, ak policajt musí byť v službe ozbrojený fungujúcou zbraňou, musí jazdiť na prevádzky schopnom motorovom vozidle, nesmie sa stať, aby bolo do služby poslané vozidlo bez funkčného záznamového zariadenia (SOITRON), resp. aby policajti toto zariadenie nepoužívali.

Ak má policajt podozrenie, že konkrétna osoba spáchala trestný čin, na to aby mohol vykonať voči tejto osobe služobný zákrok, musí byť toto podozrenie primerane dôvodné. Tak ako vo fáze vznesenia obvinenia konkrétnej osobe pre konkrétny skutok trestného činu musia byť tomuto aktu zadovážené primerané podklady (dôkazy), pre podozrenie pre spáchanie trestného činu - v konkrétnom prípade prechovávať drogy - musí byť tiež dôvodné podozrenie, pravda zrejme v nižšej miere preukaznosti ako uznesení obvinenia, to však neznamená, že podkladom pre podozrenie - a na základe toho vykonania služobného zákroku policajta, má byť len nejaký pocit policajta o začervenaných očiach určitej osoby, ako to bolo v konkrétnom prípade (neskôr obvineného) S. R..

Policajt nemôže bez dôvodného podozrenia na spáchanie určitého trestného činu konkrétnou osobou vykonať proti tejto osobe služobný zákrok, pretože hoci to vyzerá malicherné (takýchto zákrokov je veľa), už aj konanie policajta na základe podozrenia voči určitej osobe zo spáchania keď konkrétneho trestného činu, ba aj priestupku, zakladá rozbehnutie procesov či už v priestupkovom alebo v trestnom konaní, v koncovke s preukázaním viny, alebo v prípade nedokázania viny s dôsledkom ústavou garantovaného práva tejto osoby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Zjednodušene povedané každé dôvodné podozrenie policajta zo spáchania priestupku alebo trestného činu konkrétnej osoby zakladá v konečnom dôsledku pri vyvodzovaní zodpovednosti voči tejto osobe, ak sa nepreukáže jej zavinenie, s ústavou garantované uplatnenia jej práv nedotknuteľností s možným odškodnením (druhou vecou jej či takáto osoba odškodnenie napríklad pre nepreukázaný priestupok vôbec bude uplatňovať). S uvedenými, až ústavou zakotvenými garanciami, sa spája poznatok, alebo dôvodné podozrenie policajta, že je páchaný trestný čin alebo priestupok, čo zakotvuje ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o policajnom zbore (č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon o PZ) - „policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania“.

Pre úplnosť súd opätovne zdôrazňuje, že zákrok polície voči osobe musí spĺňať dva atribúty: 1/ poznatok alebo dôvodné podozrenie z páchania trestného činu/priestupku a 2/ okamžité oznámenie podozrenia dotknutej osobe s náležitým poučením minimálne v rozsahu práva na obhajobu (právnu pomoc) a práva nevypovedať. Okrem garancie ústavy, je tu i ustanovenie § 17 ods. 4 zákona o PZ: „Vysvetlenie môže odmietnuť iba osoba, ktorá by ňou sebe alebo blízkej osobe spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania...“. Preložené do hovorovej reči, osoba - vo všeobecnosti aj nie podozrivá osoba o to viac osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, či priestupku - je oprávnená vo vzťahu k policajtovi (jeho služobnému zákroku) nevypovedať, teda mlčať. Bez takéhoto poučenia sa osoba vystavuje riziku sebausvedčenia/sebaudania, keďže každé jej vyjadrenie sa dostáva do sféry poznania policajta, ktorý o tom spíše úradný záznam a od toho, a prípadne na základe takého vyjadrenia výpovede policajta v pozícii svedka, ktorý je tak len nosičom vlastnej informácie podanej (podozrivou) osobou, sa rozbieha

mašinéria priestupkového alebo trestného konania, s koncovkou možnej uznanej viny prakticky len na základe policajtovi pôvodne zverenej informácie (podozrivou) osobou, teda prakticky na základe sebaudania, čo je v rozpore s už citovanými garanciami osobe ústavou

Pre úplnosť súd podotýka, že i keď ustanovenie čl. 47 ods. 1 ústavy garantuje, že „každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe“, ustanovenie § 17 ods. 1 a ods. 4 zákona o PZ zakotvuje, že policajt je oprávnený požadovať potrebné vysvetlenie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku alebo správneho deliktu“ - teda neuvádza sa tu, že aj na objasnenie trestného činu - s možnosťou odmietnuť, ak by ním osoba spôsobila sebe alebo blízkej osobe nebezpečenstvo trestného stíhania, až jednou z noviel tohto zákona bolo vložené ustanovenie § 17a - oprávnenie požadovať informácie, ktoré bolo logicky rozšírené aj o trestné činy, keď „policajt je oprávnený požadovať podrobné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na odhalenie trestného činu a na zistenie jeho páchatela“. Je paradoxné, že s podaním vysvetlenia k priestupku (§17 od. 1 zák. o PZ) je súvťažné ustanovenie o „práve nevypovedať“ (§ 17 ods. 4 zák. o PZ), avšak s podaním vysvetlenia o trestnom čine (§ 17a zák. o PZ), čo je závažnejší delikt ako priestupok, zákonodarca súvťažné ustanovenie o „práve nevypovedať“ doposiaľ nezakotvil! Napriek tomu táto absencia nemôže byť vykladaná v rozpore s ústavou a základnými ľudskými právami inak, než, že toto právo nevypovedať sa vzťahuje aj na prvotné aktivity policajného zákroku voči osobe, teda v konkrétnom prípade, aj na komunikáciu policajnej hliadky F. - I. voči S. R..

Ak teda na základe uvedeného policajti Mgr. E. F. a Bc. C. I., bez oznámenia podozrenia voči S. R. pre údajný drogový trestný čin a bez poučenia S. R., že má právo na právnu ochranu a nevypovedať - a ono známe americké poučenie policajta osobe parafrázujúc „čo od tejto chvíle povieť môže byť použité proti Vám“ - komunikovali s S. R. a on im na to čokoľvek odpovedal, všetky ním uvedené fakty a konania boli získané nezákonne, pretože došlo k porušeniu ústavou garantovaných práv S. R. na právnu ochranu a na nevypovedanie a všetky fakty ním uvedené a dôsledky jeho konania, údajne dobrovoľne vydanie drog, boli získané donútením, ktorým nie je už avizované fyzické násilie, ktoré by takým donútením určite bolo, ale donútením psychickým násilím, teda ľstou, teda jednou z jej foriem využitia neznalosti konkrétnej osoby mimo iné o jej právach, pri nepoznaní konania - neoznámenia podozrenia voči S. R. pre konkrétny drogový trestný čin - ktoré sa voči nemu deje. A práve odpovede S. R. a jeho konanie - údajné dobrovoľné vydanie drog - k tomuto bodu viď ďalšiu časť odôvodnenia tohto rozsudku viedli zakračujúcich policajtov k ich aktivitám vrátane spoznania a evidovania údajov v úradnom zázname s následným obsahom ich výpovedí, ako nositeľov dôkazov.

Žalovaný drogový skutok mal mať počiatok na bežnom riešení dopravného priestupku, ktorého sa mal dopustiť vodič - svedok R. I. tým, že jazdil nepripútaný bezpečnostným pásom a spolujazdec S. R., nepripútaný bezpečnostným pásom, aspoň tak, o nepripútaný sa spolujazdca S. R. bezpečnostným pásom, to na hlavnom pojednávaní tvrdil svedok Mgr. E. F.. Svedok Bc. C. I. dôvod zastavenia vozidla nevedel. Iste, bol tu odstup času 7 mesiacov medzi skutkom a výsluchmi svedkov, ktorému možno (paradoxne v neprospech obžalovaného) pripísať nepamätanie si svedkom Bc. C. I.. Bol prečítaný úradný záznam policajnej hliadky čl. 1 - námietku prokurátora, že úradný záznam nebol zabezpečený po vznesení obvinenia súd zamietol, pretože podľa § 119 ods. 2 Tr.por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci, a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona - listina dôležitá pre trestné konanie (§ 119 ods. 3 Tr.por.), teda úradný záznam policajnej hliadky, z ktorého vyplýva, že dôvodom na zastavenie konkrétneho vozidla bolo, že vodič (teda svedok R. I.) nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čím sa dopustil priestupku. (Tento dôkaz bol vykonaný v súvislosti s výsluchom svedka Bc. C. I. i samostatne, takže nedošlo k porušeniu práv na obhajobu). Z uvedeného jednoznačne vyplýva že prvotný zaznamenaný v úradnom zázname ihneď po služobnom zákroku policajtov pre riešenie dopravného priestupku bol dôvod pre dopravný priestupok vodiča I. nezapnutia bezpečnostného pásu. V rozpore s týmto záznamom hliadky F. - I., je výpoveď svedka Mgr. E. F. z hlavného pojednávania po 7 mesiacoch od skutku, že bezpečnostný pás nemal zapnutý aj spolujazdec S. R., čo možno prispieť jedine výnimočným pamäťovým schopnostiam tohto svedka pri množstve jeho policajných zákrokov, na druhej strane však jeho zjavnej „nedôslednosti“ keď takýto poznatok nedal do záznamu spísaného ihneď po skutku. Súd nemôže použiť výpovede svedka Mgr. E. F. z prípravného konania, keďže tento dôkaz nebol vykonaný pre absenciu návrhu procesných strán na čítanie týchto výpovedí podľa § 264 ods. 1 Tr.por., čím by bola dilema či aj spolujazdec S. R.

nemal zapnutý bezpečnostný pás, jednoznačne vyriešená. Súd preto späť paradoxne v neprospech obžalovaného, túto alternatívu teoreticky pripúšťa.

Súd úmyselne v priamej reči uviedol v odôvodnení rozsudku všetky relevantné výpovede v priamej reči, pretože bez ďalšieho rozboru výpovedí svedkov Mgr. E. F. a Bc. C. I. je zrejmé, že títo svedkovia si pamätali len to, čo uznali za vhodné reprodukovať súdu a na všetky konkrétne otázky procesných strán o priebehu a obsahu ich služobného zákroku odpovedali vyhýbavo, s odkazom na zákonnosť zákroku, resp. nepamätanie si. Aký je to paradox v kontexte s výnimočnou pamäťou svedka Mgr. E. F. po 7 mesiacoch na hlavnom pojednávaní a v rozpore (minimálne) s úradným záznamom ním podpísaným, že bezpečnostný pás a teda dôvod na služobný zákrok policajtom bol pre dopravný priestupok R. I.. Nezávisle na tom, ak sa jednalo o dopravný priestupok vodiča R. I., či aj spolujazdca S. R. nezapnutím bezpečnostného pásu počas jazdy, predmetom služobného zákroku policajtov bolo riešenie tohto priestupku, čo dopadlo tak, že ho vyriešili ako nezávažný, vybavený napomenutím, či už vo vzťahu k vodičovi R. I., alebo aj vo vzťahu k spolujazdcovi S. R., ak je pravdivá a jednoznačná (nespochybnená či nespochybniteľná) jediná výpoveď svedka Mgr. E. F. z hlavného pojednávania. Z v tomto smere zmätočných výpovedí svedkov - policajtov nie je zrejmé, v ktorom štádiu ich zákroku priestupok vybavili napomenutím.

Z úradného záznamu je zrejmé, aká bola chronologická postupnosť zakročujúcich policajtov:

- 1/ zastavenie vozidla pre neprípútanie sa vodiča bezpečnostným pásom
- 2/ z dôvodu ad 1/ zastavenie a skontrolovanie vozidla
- 3/ vyzvanie osôb vo vozidle na preukázanie totožnosti
- 4/ zistenie totožnosti osôb - vodič R. I., spolujazdec S. R.
- 5/ vyriešenie dopravného priestupku vodiča napomenutím
- 6/ po uzamknutí vozidla vodičom jeho odchod neznámym smerom
- 7/ lustrovanie osoby spolujazdca S. R.
- 8/ pri lustrácii oznámenie S. R. policajtom, že má pri sebe pervitin a že sú normálni, tak im ho vydá
- 9/ poučenie policajtov S. R. a vyzvanie podľa § 89 ods. 1 T.zák, aby vec dobrovoľne vydal a že vec nemusí vydať, ak by si vydaním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania
- 10/ porozumenie poučeniu S. R., vydanie veci a podpísanie poučenia

Súd konštatuje, že každý služobný zákrok polície musí byť vykonaný primerane jeho dôvodnosti a s ohľadom na práva a osobnú integritu osoby, voči ktorej polícia zasahuje. Riešenie dopravného priestupku nezapnutia bezpečnostných pásov malo byť rutinným pokojným policajným zákrokom. Tomu však nezodpovedal priebeh, ako ho opisujú obžalovaný S. R. a svedkovia. Obžalovaný tvrdí, že policajti každému z nich (teda R. I. a jeho) poslali na inú stranu a povedali, aby sa na seba nepozerali, z čoho obžalovaný vyvodil, že ho prezradil I., lebo len on vedel, že idú po drogy. Svedok R. I. k tomu vypovedal, že F. mu kázal po vystúpení z vozidla, že má stáť na mieste a držať piču. Svedok I. poslúchol, lebo si bol vedomý nepríjemností. Bolo mu povedané, že keď poslúchne, pôjde domov, čakal len na to, aby ho pustli. Je možné, že mu bolo ústne dohovoréné, nech si dá pás, dostal doklady a išiel domov. Svedok R. F. vypovedal, že zásah polície videla i H. F., ktorá aj s policajtami rozprávala. Svedkyňa H. F. vypovedala, že potom čo prišiel obžalovaný na parkovisko s kamarátom, ktorý ho viezol, prišlo policajné auto, neskôr aj policajné auto PMJ, z neho vystúpil F., rozbehol sa k obžalovanému, prešacoval ho, svedkyňa sa bála, čo idú policajti S. R. urobiť, pretože ten bol dva týždne predtým na policajnej stanici, odkiaľ prišiel dobitý preto sa pýtala F., akým právom voči nemu zasahujú, lebo sa bála, že ho zase dobijú na stanici, F. jej povedal, aby odstúpila, lebo bude predvedená i ona. O prešacovaní S. R. vypovedal i svedok R. F., ktorý tvrdil, že policajta F. spoznal, lebo sa s nim predtým stretol, keď išiel z potravín, policajné auto prechádzalo okolo, zastavili a kázali mu vyložiť všetko, čo má u seba. Je si istý, že to bol policajt F., lebo keď ho prehliadali, zahodili mu do kanála nožik, ktorý v ten deň dostal.

Výpovede uvedených svedkov, i keď sú u nich určité rozpory v detailoch, napovedajú obhajobe obžalovaného o priebehu policajného zákroku, ako i o tom, že sa nejednalo o rutinné, zo strany policajtov bezkonfliktné riešenie inak banálneho dopravného priestupku. K osobám týchto svedkov súd podotýka, že i keď sú to známi obžalovaného, R. I. viezol obžalovaného pre drogy a obžalovaný je presvedčený, že ho udal R. I. - v tomto smere však žiaden dôkaz produkovaný nebol, svedkyňa H. F. s policajtami komunikovala o dôvode zákroku voči S. R., pričom uvádzala a nie jediná aj počiatočnú prítomnosť inej

hliadky, čo sa snažil súd preveriť na policajných oddeleniach v Petržalke s negatívnym výsledkom, a policajti ju odohrali, hoci riešenie priestupku na ulici nie je neverejné konanie. Svedkovia na jednej strane popisujú vlastné negatívne skúsenosti s konkrétnymi policajtmi, na druhej strane sú to ľudia policajtami kontrolovaní a obávajúci sa problémov. I keď sa jedná o svedkov z okruhu známych obžalovaného, nebol produkovaný dôkaz o ich ovplyvňovaní, obžalovaný bol vo väzbe od skutku 29.4.2018 až do pojednávania 13.8.2019.

I keď súd nemôže jednoznačne z výpovedí svedkov I., F. a F. (a obhajoby obžalovaného S. R.) poprieť pravdivosť tvrdení svedkov policajta Mgr. E. F., tieto výpovede svedkov však tvrdenia policajtov znevierhodňujú značne nad rámec nevierhodnosti výpovede svedka Mgr. E. F.. Chronológiu deja uvedeného v úradnom zázname policajtov navyše potvrdzuje výpoveď svedka Bc. C. I. čl. 743. Navyše však misky váh vyhodnotenia jednotlivých výpovedí nakláňa samotný úradný záznam policajtov.

K chronológii úradného záznamu v kontexte s doposiaľ uvedeným, súd konštatuje:

1/ zastavenie vozidla pre nepripútanie sa bezpečnostným pásom:

Tento bod jednoznačne autenticky časovo a obsahovo potvrdzuje, že policajti auto zastavili pre priestupok vodiča nezapnutia sa bezpečnostným pásom. Rozpamätanie sa svedka F. a následne i svedka I., až na hlavnom pojednávaní, že nezapnutý bol aj spolujazdec, je nevierhodné, svedkovia sú si vedomí že inak by nebol zákonný dôvod a zákrok voči spolujazdcovi.

2/ pre nezapnutý bezpečnostný pás zastavenie a skontrolovanie vozidla:

Ak sa dopustil priestupku vodič vozidla R. I. jazdou s nezapnutým bezpečnostným pásom, bol dôvod policajtov na riešenie tohto priestupku. Paradoxná je však odpoveď svedka Bc. C. I. na otázku člena senátu, ako mohli (policajti) vidieť, keď išli za vozidlom, že nemajú zapnuté bezpečnostné pásy „neviem, čo bolo v zázname uvedené ako dôvod zastavenia, ale po vystúpení pravdepodobne nemali zapnuté pásy, keď to tak bolo v zázname“. Táto odpoveď je značne chaotická a tvrdenie svedkov v rozpore so záznamom, ktorý sám podpísal.

3/ vyzvanie osôb vo vozidle na preukázanie totožnosti.

Preukázanie totožnosti na výzvu policajtov je upravené v § 18 ods. 1 zák. o PZ: „Policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala totožnosť dokladom totožnosti“. Plnenie úloh policajného zboru vymedzuje § 2 zák. o PZ pod písmenom K): „odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov“. Keďže páchatel'om priestupku mal byť podľa záznamu policajtov, R. I., bol dôvod na preukázanie jeho totožnosti. Totožnosť ďalšej osoby v aute S. R. - bolo dôvodné zisťovať len vtedy, ak by podľa § 17 ods. 1 zák. o PZ bolo treba S. R. vypočuť na policajnom útvere k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku. Takáto situácia však nenastala, priestupok R. I. bol vyriešený napomenutím, nebol dôvod ztotožňovať osobu spolujazdca.

4/ zistenie totožnosti osôb - vodič R. I., spolujazdec S. R..

Takýto postup nebol dôvodný a teda zákonný voči spolujazdcovi S. R. pred vyriešením priestupku vodiča R. I. a už vôbec nie (viď bod 3) po vyriešení priestupku napomenutím vodiča.

5/ vyriešenie dopravného priestupku vodiča napomenutím.

Týmto rozhodnutím policajtov o dopravnom priestupku R. I. bol ukončený ich služobný zákrok. Ak by napriek všetkému, čo bolo uvedené v odôvodnení tejto časti rozsudku o tom, že policajti riešili len dopravný priestupok vodiča R. I., súd teoreticky pripustil, že priestupku sa dopustil i spolujazdec S. R., aj napomenutím jeho by bol priestupok vyriešený a nebol (by) ďalší dôvod na komunikáciu s nim.

6/ po uzamknutí vozidla vodičom jeho odchod neznámym smerom

Ak by mal súd za preukázané niektorú z verzii svedkov - policajtov o dôvodnosti zákroku voči S. R., ako páchatel'ovi nejakého trestného činu, policajti boli povinní postupovať vo vzťahu k R. I. podľa § 17a zák. o PZ - žiadať potrebné informácie (samozrejme tiež po náležitom poučení) k objasneniu skutočností dôležitých na odhalenie trestného činu a na zaistenie jeho páchatel'a. I keď zákon hovorí o oprávnení, nevyužitie tohto oprávnenia by značne skomplikovalo objasnenie skutočností dôležitých na odhalenie trestného činu a na zistenie jeho páchatel'a

7/ lustrovanie osoby spolujazdca S. R.

Po vyriešení priestupkov vodiča R. I. (a teoreticky i spolujazdca S. R.) nebol dôvod na akúkoľvek lustráciu S. R., teda občana, nebol a nemal byť subjektom, voči ktorému mali policajti akokoľvek zakročovať a ak by teoreticky bol i on páchatel'om priestupku, po jeho vyriešení napomenutím (by) bol osobou, voči ktorej nemali policajti dôvod (prípadne ďalej) zakročovať, teda od tohto momentu akýkoľvek zákrok vrátane lustrácie jeho osoby, bol novým služobným zákrokom policajtov voči nemu, bez oznámenia mu podozrenia z priestupku či trestného činu s príslušným poučením, bez akejkoľvek dôvodnosti zakročovať voči nemu podľa zákona o PZ či Trestného poriadku, teda zákrok nezákonný vrátane lustrovania jeho osoby. Z vykonaného dokazovania nebola akýmkoľvek dôkazom čo i len naznačená zmienka o

podozrení a už vôbec nie o dôvodnom podozrení zo spáchania trestného činu S. R. ani akékoľvek následné poučenie o jeho právach čo i len na právnu ochranu a nevypovedať, čo je základný podklad pre zákonnosť akéhokoľvek ďalšieho postupu policajtov voči S. R.. Súd v tejto súvislosti podotýka, že skutočnosť, že tieto základné práva osoby spolu s oznámením dôvodného podozrenia nie sú právne náležite upravené v príslušných zákonoch (zákon o PZ, Trestný poriadok) neznamená, že tieto práva osoba nemá a bez možnosti ich uplatnenia sa takýto zákrok (vo všeobecnosti všetky takéto zákroky) polície stávajú nezákonnými.

8/ pri lustrácii oznámenia S. R. policajtom, že má pri sebe pervitín a že za to, že sú normálni, tak im ho vydá.

Azda všetci užívatelia drog poznajú následky najmä trestnoprávne, s príslušnými právnymi kvalifikáciami a trestnými sadzbami zákonom stanovenými. Obžalovaný S. R. bol už v minulosti za „drogy“ odsúdený v roku 2004 § 186 Tr.zák. (pre toto konštatovanie zahľadene odsúdenia nehrá úlohu), v roku 2006 § 171 ods. 1 Tr.zák, v roku 2018 § 289 ods. 2 Tr.zák., okrem toho má viacero iných odsúdení za iné trestné činy, takže ho nemožno považovať za osobu, ktorá by si neuviedomovala dôsledky priznania sa ku konkrétnym drogám v akomkoľvek štádiu trestného konania, či konania mu predchádzajúceho. Obžalovaný si v tomto prípade bol vedomý toho, že si išiel kúpiť drogy, aké a v akom množstve, rovnako ako si bol vedomý toho, že drogy, aké a v akom množstve mal pri skutku v bode 1 odsudzujúcej časti tohto rozsudku, kde sa v súvislosti s drogami ktoré navyiac zahodil pred policajtom, pri skutku 6.1.2018 nepriznal, napriek tomu, drogy nevydal, hoci sa jednalo o malé množstvo drogy (§ 171 ods. 1 Tr.zák. - trestná sadzba odňatia slobody do 3 rokov). Jedným zo zakročujúcich policajtov bol Bc. C. I.. Ako potom má do tohto kontextu zapadať údajné dobrovoľné vydanie drog S. R. pri skutku 29.4.2018, keď išlo o veľké množstvo drog s právnou kvalifikáciou podľa § 172 ods. 1 písm. c/d/ Tr.zák. a s trestnou sadzbou odňatia slobody 3 až 10 rokov (nehovoriac o trestnej sadzbe v súbehu s inými trestnými činmi. Takáto filozofia na strane S. R. by sa nedala označiť inak, než sebazničujúcim šialenstvom. Podľa výpovedí policajtov Mgr. E. F. a Bc. C. I. a ich úradného záznamu, mal S. R. drogy v množstve najmenej 6 dávok vydať policajtom preto, že sú normálni. V prvom rade množstvo drogy bolo mnohonásobne vyššie (32-120 dávok) ako je 6 dávok. Dôvodom vydania drogy malo byť to, či sú policajti „normálni“, teda akási dobrá služba voči nim. Otázka znie prečo? Preto, že práve jeden z policajnej hliadky Bc. C. I. bol zakročujúcim policajtom aj pri skutku (za ktorý je týmto rozsudkom obžalovaný uznaný vinným) 6.1.2018, za čo má trestné stíhanie (a odsudzujúci rozsudok). Jedinou logickou odpoveďou je, že to by bolo absurdné. Mal tak urobiť voči konkrétnym policajtom preto, že podľa jeho výpovede ho policajti dva týždne predtým dobili na oddelení na Holíčskej ulici a obžalovaný sa sťažoval na inšpekciu, pričom jedným z policajtov mal byť Mgr. F.? To by už bola zo strany obžalovaného S. R. absurdnosť nad absurdnosť. Nie je úlohou súdu riešiť vzťahy obžalovaného s konkrétnymi policajtami, či pravdivosť jeho obhajobných tvrdení v tomto smere, faktom však je, že údajné vydanie drogy obžalovaným dobrovoľne je za týchto okolností a z dôvodu vo výsluchoch svedkov - policajtov (a v úradnom zázname) pre súd neuveriteľné. Ak by S. R. napriek všetkým týmto neuveriteľným tvrdeniam svedkov - policajtov drogy vydal dobrovoľne, nebol by dôvod na postup policajtov - výzva na vydanie drogy s poučením podľa § 89 ods. 1 Tr.por., pretože už drogy (by) boli vydané spontánne, občiansky, bez akéhokoľvek poučenia, keďže občan môže kedykoľvek prísť za akýmkoľvek policajtom a vydať mu úplne spontánne drogy. V tejto súvislosti súd podotýka, že nepozná v praxi taký prípad (jedine, že by niekto išiel odovzdať nájdené drogy, ktoré mu nepatria, aj to s rizikom neuverenia takémuto scenáru). Ak by však napriek tomu S. R. z nejakého nevysvetliteľného a logicky neobhájiteľného popudu chcel svoje drogy policajtom vydať, mal možnosť tak spontánne urobiť už v momente, keď policajti k nemu prišli a nie až v dobe, keď bol napomenutím údajne aj voči nemu vyriešený dopravný priestupok, ktorý je absolútnou banalitou proti drogovému trestnému činu so základnou trestnou sadzbou odňatia slobody 3-10 rokov. Obhajoba obžalovaného počas celého trestného konania vyznieva úplne inak, než by sa malo jednať o ním dobrovoľné vydanie drog z dôvodu nejakej láskavosti voči policajtom, navyiac konkrétnym policajtom, ku ktorým podľa jeho tvrdení takýto vzťah náklonnosti absolútne nemal mať dôvod.

Zhrnúc uvedené: Je nepochybné, že obžalovaný S. R. mal pri policajnom zákroku dňa 29.4.2018 u seba drogy, kvalitatívne a kvantitatívne vymedzené znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZSR, uvedené vo výrokovvej časti rozsudku (v jeho oslobodzujúcej časti). Postup policajtov pri zabezpečovaní dôkazu drog dobrovoľným vydaním obžalovaný súd dôkazne považuje za nezákonný (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku). Nezákonnosť zabezpečenia dôkazu, ktorú nemožno konvalidovať ozdraviť spôsobuje nemožnosť uznania viny za žalovaný skutok, právne kvalifikovaný ako konkrétny trestný čin, keďže skutok je postavený v tomto prípade na (domnelom) aktívnom konaní, nemožno dôvodiť, že sa skutok stal (nie že skutok nie je trestným činom, tomu by bolo

tak vtedy, ak by drogy obžalovaný preukazne legálne vydal a skutok by z iných dôvodov nebol trestným činom), čo odôvodňuje oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr.por.

Krajský súd v Bratislave uznesením 2To/23/2020 z 11. 03. 2020 rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/75/2018 zo dňa 13.08.2019 vo výrokovej časti II, v ktorej bol obžalovaný S. R. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 3Pv 219/18/1105 zo dňa 22.10.2018 pre skutok uvedený v bode 1 obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V bol obžalovaný S. R. v bode I. rozsudku uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. ako aj za vinného zo spáchania prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 06.01.2018 v čase približne o 21:50 hodine na parkovisku na Starohradskej ulici v Bratislave - Petržalke, ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW Polo, EČV: BL- XXXMP po zastavení hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave a po nadväzujúcej kontrole totožnosti a podrobení sa dychovej skúške, a to z dôvodu, že pri odbočení na Starhradskú ulicu nedal oznámenie o zmene smeru jazdy, vytiahol z vrečka nohavíc plastové vrečko čiernej farby, ktoré odhodil na zem a o ktorom uviedol, že obsahuje dve tabletky extázy, následne príslušníci hliadky PZ pri vizuálnej kontrole vozidla, konkrétne pri ručnej brzde spozorovali zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky a vzhľadom na to, že obvinený po zákonnom poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku odmietol veci vydať bola zatavená injekčná striekačka v aute zaistená vykonanou prehliadkou iných priestorov a 1 ks plastového vrečka čiernej farby bol zaistený obhliadkou miesta činu, pričom zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave pod číslom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/263 vyplynulo, že v čiernom plastovom vrečku s tlakovým uzáverom sa nachádzali 2 ks ružových tabletiiek s celkovou hmotnosťou 436 mg obsahujúcich účinnú látku 3,4 - metyléndioxymetamfetamín (MDMA) s priemernou koncentráciou 39 % hmotnostných (170 gramov absolútneho MDMA), čo predstavuje dve obvyklé jednorazové dávky drogy a v zatavenej injekčnej striekačke sa nachádzal kryštalický materiál bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 45 mg a s priemernou koncentráciou 65,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 29 mg, čo predstavuje 1-3 obvyklé jednorazové dávky drogy, pričom účinná látka 3,4 - metyléndioxymetamfetamín (MDMA) podľa zákona NR SR č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prídavkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 40 mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/6/2018 zo dňa 07.01.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sú poškodených Bytové družstvo Petržalka, Budatínska 1, Bratislava, IČO: 00169765 a Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Naproti tomu, okresný súd napadnutým rozsudkom vo výrokovej časti II. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného S. R. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V

sp. zn. 3Pv 219/18/1105 zo dňa 22.10.2018 pre skutok uvedený v bode 1 obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do dňa 05.12.2017 do 20:11 hodiny v Bratislave na Topolčianskej ulici č. 10 v pivničných priestoroch bytového panelového domu zapálením sviečky, ktorú zapichol bez podstavca v plastovej debničke v blízkosti horľavých materiálov a jej nezhasením pri odchode z uvedeného miesta spôsobil požiar, v dôsledku ktorého prišlo k poškodeniu rozvodov kúrenia v pivničných priestoroch, k poškodeniu šiestich pivničných kobiek a k poškodeniu vnútornej fasády v suteréne a pivničných priestoroch, ktoré ostali po požiari očiernené sadzami, čím spôsobil nebezpečenstvo rozšírenia požiaru na celý bytový dom, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote prokurátor a to vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1 obžaloby, ktorý bol predmetom oslobodzujúceho výroku okresného súdu ako aj proti výroku o treste. V odvolaní namieta, že omamná látka bola v trestnom konaní získaná zákonným spôsobom, nakoľko obžalovaný ju dobrovoľne vydal a to po zákonom poučení. Samotný služobný zákrok príslušníkov PZ bol vykonaný v súlade so zákonom. Príslušníci PZ vykonávali hliadkovú činnosť, pričom spozorovali vozidlo, ktorého vodič nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čím došlo k podozreniu z priestupku a preto sa príslušníci PZ rozhodli zastaviť motorové vozidlo a prísť k jeho kontrole. Následne príslušníci PZ pristúpili ku kontrole dokladov vodiča R. I., pričom ku kontrole totožnosti podľa § 18 ods. 1 zákona o Policajnom zbore bol vyzvaný aj obžalovaný S. R.. Ak by aj obžalovaný bol pripútaný bezpečnostným pásom, nebol by policajný zákrok v rozpore so zákonom. Obžalovaný bol spolujazdcom vo vozidle, bol teda svedkom dopravného priestupku a bolo nutné zistiť jeho totožnosť pre prípadné budúce objasňovanie priestupku. V čase začatia výkonu služobného zákroku ešte príslušníci PZ nepoznajú výsledok s akým bude priestupok vyriešený. Príslušníci PZ následne nadobudli podozrenie z možného páchania drogového trestného činu. Správne preto následne postupovali v zmysle Trestného poriadku a vyzvali túto osobu na vydanie veci v zmysle § 89 Tr. por. s tým, že vec dôležitú pre trestné konanie nemusí vydať ak by si tým mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Droga teda bola získaná zákonným spôsobom. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a zistil, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že rozsudok okresného súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora iba vo výrokovej časti II. (oslobodzujúci výrok). Vzhľadom k uvedenému preskúmal odvolací súd len odvolaním napadnutú časť rozsudku s tým, že výrok o vine ohľadne skutkov právne kvalifikovaných ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a ako prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák. nepreskúmal, nakoľko nebol napadnutý odvolaním zo strany žiadnej procesnej strany.

Súd prvého stupňa vo výrokovej časti II. napadnutého rozsudku oslobodil obžalovaného S. R., pretože bol názoru, že zaistená (vydaná) psychotropná látka bola získaná príslušníkmi PZ nezákonným spôsobom, pretože príslušníci PZ postupovali v rozpore so zákonom o Policajnom zbore a navyše obžalovaného ani nepoučili ako podozrivú osobu a ani o zákaze sebaobviňovania. Vzhľadom k

uvedenému nebolo možné, podľa súdu prvého stupňa, k týmto dôkazom prihladiť, nakoľko boli získané nezákonným spôsobom.

Krajský súd sa s týmto názorom súdu prvého stupňa nestotožnil. Veci dôležité pre trestné konanie (zaistená psychotropná látka) nebola totiž získaná postupom podľa zákona o Policajnom zbore, ale bola do trestného konania zabezpečená zákonným spôsobom podľa ustanovení Trestného poriadku a to po náležitom poučení podozrivej osoby.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na zápisnicu o vydaní veci zo dňa 29.04.2018 (č. I. 177 - 178), z ktorej je zrejmé, že dňa 29.04.2018 o 18.50 h bol podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaný S. R. na vydanie veci dôležitej pre trestné konanie, pričom vydal PVC vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky. Zo zápisnice o vydaní veci ďalej vyplýva, že vyzvaná osoba, t. j. S. R. bola osobitne poučená aj o tom, že k vydaniu veci nesmie byť žiadnym spôsobom nútená a nemá povinnosť tak urobiť, ak by si vydaním mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania v súvislosti s vydanou vecou. Poskytnuté poučenie obsahuje vyslovene vetu „zároveň Vás poučujem, že máte právo vec nevydať, ak by ste ňou mohol sám seba usvedčiť zo spáchania trestného činu“. Rovnako tak obsahuje zápisnica o vydaní veci poučenie podľa § 34 ods. 1 Tr. por., ktorého obsah sa využíva aj v prípadoch, ak ide o podozrivého, nakoľko ten má obdobné práva ako obvinený (primerane § 85 ods. 5 Tr. por.). Následne vyzvaná osoba S. R. dobrovoľne vydala vyššie uvedené veci s tým, že má ísť o jeho pervitín a zápisnicu na znak súhlasu s jej obsahom vlastnoručne podpísala.

Z obsahu citovanej zápisnice o vydaní veci je zrejmé, že príslušníci PZ postupovali v súlade s ustanovením § 89 ods. 1 Tr. por. a vyzvanej osobe aj poskytli poučenie o prípade, v ktorom môže vydanie veci odmietnuť a poskytli jej aj poučenie, ktoré sa bežne využíva nielen pri obvinených, ale aj pri podozrivých osobách (a to aj nezadržaných podozrivých osobách). Vyzvaná osoba S. R. po poučení dobrovoľne vydala veci, pričom nevyužila možnosť odmietnuť vydanie veci vzhľadom k poskytnutému poučeniu (t. j. s poukazom na zákaz sebaobvinenia), respektíve žiadnym spôsobom nenamietala, že vec nemá u seba, či pri sebe a preto nič ani nemôže na účely trestného konania vydať.

Z uvedeného procesného postupu príslušníkov PZ vyplýva, že vec (plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky) bolo získaná zákonom predpokladaným spôsobom a po poskytnutí náležitých poučení (odvolací súd opakuje, že zápisnica o vydaní veci výslovne obsahuje poučenie o zákaze sebaobviňovania ako aj poučenie, ktoré hovorí o právach obvinenej osoby, ktoré má primerane aj osoba podozrivá). Ide preto o dôkaz, ktorý bol získaný z dôkazného prostriedku upraveného Trestným poriadkom, bol teda získaný zákonne a ide o procesne použiteľný dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vychádzal z toho, že príslušníci PZ postupovali v rozpore so zákonom o policajnom zbore pri vykonávaní služobného zákroku, tak je potrebné zopakovať, že príslušníci PZ postupovali pri získavaní dôkazu podľa Trestného poriadku (§ 89 ods. 1 Tr. por.) a nie podľa zákona o policajnom zbore. Z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, že by príslušníci PZ zabezpečovali dôkaz podľa zákona o policajnom zbore. Príslušníci PZ teda ani nemohli pri zabezpečovaní dôkazu postupovať v rozpore so zákonom o policajnom zbore, nakoľko pri zabezpečovaní dôkazu nebola napríklad vykonávaná kontrola (prehliadka) motorového vozidla a ani nebola vykonávaná tzv. bezpečnostná osobná prehliadka podľa zákona o policajnom zbore. Krajský súd uzatvára, že dôkaz (plastové vrečko s obsahom návykovej látky) bol do trestného konania zabezpečený postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. na základe dobrovoľného vydania zo strany obžalovaného a nie na podklade služobného zákroku polície podľa zákona o policajnom zbore.

Pokiaľ ide o podozrenie z možného spáchania trestného činu, ktoré viedlo príslušníkov PZ na vyzvanie obžalovaného na vydanie veci, tak, z hľadiska výpovedí príslušníkov PZ možno vychádzať iba z ich výpovedí uskutočnených na hlavnom pojednávaní, nakoľko ich výpovede z prípravného konania neboli na hlavnom pojednávaní prečítané a spísaný úradný záznam nie je dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. Z výpovede svedka E. F. na hlavnom pojednávaní možno zistiť, že zastavovali vozidlo, nakoľko vodič a spolujazdec neboli pripútaní bezpečnostným pásom a vyzvali ich na predloženie osobných dokladov. Obžalovaný bol zjavne pod vplyvom omamných látok, potil sa a povedal im, že za to, že sú normálni im vydá pervitín. Bol preto vyzvaný podľa § 89 Tr. por., pervitín vydal, podpísal poučenie, zápisnicu o vydaní veci a bol obmedzený na osobnej slobode. Skutočnosť, že obžalovaný vydal veci v zmysle § 89 Tr. por. potvrdil aj svedok C. I..

Z uvedených svedeckých výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že príslušníci PZ zastavovali vozidlo z dôvodu podozrenia zo spáchania priestupku, pričom podozrenie o možnom páchaní trestného činu (prechovávaní drogy) nadobudli v súvislosti s tým, že obžalovaný uvádzal, že má pri sebe psychotropné látky. Následne sa rozhodli toto podozrenie preveriť miernejšou formou, t. j. bez vykonávania napríklad osobnej prehliadky a to postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por., pričom obžalovanému poskytli všetky potrebné a nevyhnutné poučenia, čo je zrejmé z obsahu zápisnice o vydaní vecí. Podozrenie o páchaní trestného činu sa potvrdilo, nakoľko obžalovaný dobrovoľne vydal plastové vrečko, v ktorom boli psychotropné látky.

Príslušníci PZ postupovali v súlade s Trestným poriadkom a to ihneď ako nadobudli podozrenie o možnom páchaní trestnej činnosti a dôkaz, ktorý bol predmetom tohto podozrenia nadobudli zákonným spôsobom v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

V tomto smere poukazuje odvolací súd aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/57/2016 zo dňa 27.09.2017), z ktorej vyplýva, že výkonom oprávnenia policajta vyzvať osobu na preukázanie totožnosti sa zasahuje do jej základných práv a slobôd, teda ide o služobný zákrok v zmysle zákona o Policajnom zbore. Podozrenie zo spáchania trestného činu môže policajt nadobudnúť aj pri výkone tohto oprávnenia, pričom v takomto prípade postupuje už podľa § 89 Tr. por.

Pokiaľ súd opakovane poukazoval na skutočnosti, ktoré príslušníci PZ uviedli do úradného záznamu, tak krajský súd upozorňuje, že úradný záznam nie je dôkazom, ktorý by mohol byť vykonaný na hlavnom pojednávaní, respektíve, z ktorého by bolo možné vychádzať pri ustáľovaní skutkového stavu. Krajský súd zdôrazňuje, že úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ pred začatím trestného stíhania má obdobnú povahu ako majú zápisnice o podaných vysvetleniach osôb, ktoré sa realizujú podľa zákona o policajnom zbore. Účelom úradných záznamov je popísať postup polície o tom, že mal byť alebo mohol byť spáchaný trestný čin, prípadne popísať postup polície pri realizovaní oprávnení podľa zákona o policajnom zbore (napríklad pri overovaní totožnosti osôb) teda ide o dokumentovanie operatívneho postupu polície pred začatím trestného stíhania. Úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ teda nie je dôkazným prostriedkom použiteľným v trestnom stíhaní osoby, ktorého obsah by mohol byť dôkazom, ale ide len o záznam postupu polície, ktorý má, pre trestné stíhanie, len povahu informácie. Rovnako tak len povahu informácie (teda nie dôkazu) má aj zápisnica o podaní vysvetlenia. Uvedené právne závery vyplývajú aj z judikatúry (napríklad R 26/1989), ktorá konštatuje, že vysvetlenia osôb, úradné záznamy, či iné zápisy polície nemôžu slúžiť ako dôkaz v konaní pred súdom. Za dôkaz v trestnej veci môžu slúžiť len svedecké výpovede príslušníkov PZ, ktorí vykonávali operatívne šetrenie na mieste, respektíve služobný zákrok, prípadne svedecké výpovede osôb, ktoré poskytovali vysvetlenie do zápisnice o podanom vysvetlení. V rámci komparatívnej metódy výkladu práva možno primerane použiť aj judikatúru Najvyššieho súdu ČR R 45/1994 - I., ktorá už spomenutú judikatúru dopĺňa tak, že úradný záznam ako aj zápisnice o podaných vysvetleniach nie je možné na hlavnom pojednávaní prečítať ani ako listinný dôkaz.

Ak okresný súd ako aj prokurátor zhodne na hlavnom pojednávaní uvádzali, že úradný záznam spísaný políciou je listinný dôkaz, tak tento záver je nesprávny a v rozpore so zákonom. Podľa § 269 Tr. por., písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny (tu má zákon na mysli obdobné listiny ako sú správy a vyjadrenia, napríklad rôzne zmluvy a podobne), ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní sa prečítajú celé alebo ich časť, ktoré sa týkajú dokazovanej skutočnosti a umožní sa do nich nazrieť stranám a ak je to potrebné aj svedkom a znalcom. Zo slov „ktorými sa vykonáva dôkaz“ možno vyvodiť, že samotná listina je považovaná za dôkaz (premeň, či predmet dokazovania). Listinný dôkaz je teda v podstate osobitným druhom vecného dôkazu, ktorý sa týka skutkového deja, prípadne osoby obvineného (napríklad register trestov) či aj iných osôb (napríklad osoby poškodeného a podobne). Listinný dôkaz sa teda od úradného záznamu spísaného príslušníkom PZ o postupe polície na mieste činu, či pri zadržaní podozrivých osôb, respektíve od zápisnice o podanom vysvetlení odlišuje v tom, že obsah listiny je sám o sebe nielen dôkazom, ale zároveň predmetom dôkazu, kým úradný záznam o postupe polície, či zápisnica o podanom vysvetlení je len nosičom prípadného iného dôkazného prostriedku a to výsluchu svedka (úradný záznam, či zápisnica o podanom vysvetlení totiž obsahuje skutočnosti, ktoré určité osoby vnímali svojimi zmyslami a o ktorých by prípadne mohli vypovedať v procesnom postavení svedkov). Úradný záznam a ani zápisnica o podanom vysvetlení

sa nemôže stať listinným dôkazom len preto, že sú zachytené na papieri, nakoľko papier je v danom prípade len nosič informácie o možnom dôkaznom prostriedku. Úradný záznam, či zápisnica o podanom vysvetlení, z hľadiska skutkového, či z hľadiska postupu polície, v trestnom konaní nič nedokazuje, nakoľko dôkazom by mohol byť len obsah záznamu, či zápisnice o podanom vysvetlení, ktorý je možné procesne poskytnúť len vo forme svedeckej výpovede a nie záznam alebo zápisnica sama o sebe (t. j. jeho listinná podoba). Úradný záznam alebo zápisnica o podanom vysvetlení, samé o sebe, (ako „čisté“ listiny) dokazujú len to, kto tento záznam(zápisnicu) spísal, kedy ho spísal, prípadne kde ho spísal, respektíve kto poskytoval informáciu do zápisnice o podanom vysvetlení (obsah úradného záznamu a obsah zápisnice o podanom vysvetlení je už však informáciou o možnej svedeckej výpovedi a jej obsahu, nejde teda o listinný dôkaz, ktorý by bolo možné prečítať na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Tr. por.).

Ak teda orgán činný v trestnom konaní, respektíve súd, považuje informáciu, ktorú obsahuje úradný záznam polície alebo zápisnica o podanom vysvetlení za podstatnú, či závažnú pre rozhodnutie vo veci môže ju „preniesť“ do dokazovania v trestnom konaní len tak, že vypočuje osoby, ktoré úradný záznam spísali (respektíve, ktoré vypovedali na zápisnicu o podanom vysvetlení), ako svedkov, pretože až ich svedecké výpovede tu možno považovať za dôkazný prostriedok. Úradný záznam polície, či zápisnica o podanom vysvetlení teda môže slúžiť len na posúdenie otázky, či je nevyhnutné vykonať takýto dôkaz podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

V tomto smere teda pochybil súd prvého stupňa, keď úradný záznam spísaný príslušníkmi PZ prečítal na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz a dokonca s jeho obsahom konfrontoval príslušníkov PZ, ktorí na hlavnom pojednávaní vypovedali ako svedkovia. Takýto postup je neprijateľný, nakoľko, ako už bolo uvedené, úradný záznam nie je dôkaz a nemožno ho nielen čítať ako listinný dôkaz, ale nemožno s ním ani svedka konfrontovať a odstraňovať prípadné nezrovnalosti medzi obsahom svedeckej výpovede a obsahom úradného záznamu.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ okresný súd hodnotil dôveryhodnosť svedeckých výpovedí príslušníkov PZ, nemôže ich prípadnú nedôveryhodnosť vyvodzovať z toho, čo uvádzali v úradnom zázname, nakoľko ten nie je dôkaz, nie je možné ho ani na hlavnom pojednávaní vykonať ako dôkaz a v časti, v ktorej tak okresný súd na hlavnom pojednávaní urobil, išlo o nezákonný postup.

Krajský súd opakuje, že vzhľadom na to, že výpovede príslušníkov PZ z prípravného konania neboli na hlavnom pojednávaní prečítané, môže okresný súd vychádzať pri ustáľovaní skutkového stavu veci iba z obsahu ich svedeckých výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ okresný súd vyvodzoval nemožnosť dobrovoľného vydania veci zo strany obžalovaného a tým aj nedôveryhodnosť svedeckých výpovedí príslušníkov PZ ako aj obsahu zápisnice o vydaní veci z toho, že obžalovaný nemohol vydať drogy dobrovoľne, pretože už bol odsúdený za drogové trestné činy a z tohto dôvodu si bol vedomý trestnoprávných následkov svojho konania, tak ide iba o domnienky (špekulácie) okresného súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. V tomto smere krajský súd pripomína, že obžalovaný je užívateľom drog, pričom podľa výpovedí príslušníkov PZ bol pod vplyvom drog aj v čase zastavenia motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že bol obžalovaný v čase vydania veci políciou pod vplyvom drog, možno pripustiť aj inú domnienku, že pod ich vplyvom konal evidentne neracionálne, či zdanlivo nelogicky (sebapoškodzujúco), t. j. mohol sa dobrovoľne priznať k tomu, že má pri sebe psychotropné látky a mohol ich aj dobrovoľne vydať. Podľa názoru krajského súdu možno len ťažko akceptovať takú verziu skutkového stavu veci, že by príslušníci PZ prehľadávali obžalovaného, či pod rôznymi hrozbami ho nútili, aby im ukázal čo má pri sebe a následne by obžalovaný dobrovoľne podpísal zápisnicu o vydaní veci, v ktorej je uvedené, že dobrovoľne vydáva pervitín, ktorý je jeho. V tomto smere poukazuje krajský súd aj na skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 06.01.2018 (štyri mesiace pred skutkom zo spáchania ktorého bol oslobodený napadnutým rozsudkom) a zo spáchania ktorého bol uznaný vinným vo výrokovvej časti I. napadnutého rozsudku ako aj na dokazovanie vykonané k tomuto skutku, z ktorého je zrejmé, že aj pri tomto skutku bol prítomný policajt C. I., pričom sám obžalovaný pripustil, že bol policajtmí poučený, avšak odmietol vec dobrovoľne vydať. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo by obžalovaný nemal byť policajtmí poučovaný v zmysle § 89 Tr. por. a v zmysle zákazu sebaobviňovania, keď tak policajti urobili už aj pri jeho predchádzajúcom skutku a rovnako tak krajskému súdu nie je jasné, prečo obžalovaný neodmietol vec vydať aj pri skutku zo dňa 29.04.2018 (keď už aj z vlastných skúseností pri skutku zo dňa 06.01.2018 vedel, že tak môže urobiť), respektíve, prečo

neodmietol podpísať zápisnicu, ak by sa policajti dostali k drogám inak než jeho dobrovoľným vydaním a nútili ho následne podpísať zápisnicu o vydaní veci.

Napokon, žiadne takéto protiprávne konanie polície nespomínal vo svojej výpovedi ani svedok R. I., ktorý bol vodičom motorového vozidla, ktoré policajti zastavili. Predmetný svedok potvrdil zastavenie vozidla kvôli nezapnutému pásu, ako aj to, že tento priestupok bol vybavený napomenutím, pričom tušil, že obžalovaný zohnal drogy (výpoveď tohto svedka na hlavnom pojednávaní bola poznačená aj rozpormi s jeho výpoveďou z prípravného konania, pričom pripustil, že mu policajť povedal, že S. to dobrovoľne vydal). Pokiaľ ide o výpoveď svedka R. F. (známy obžalovaného), tak tá nie je veľmi presvedčivá a vzbudzuje pochybnosti, nakoľko predmetný svedok najskôr vypovedal, že policajť obžalovaného neprehmatával, potom zase, že ho policajti prešacovali a napokon, že mu chytali vrecká, ale nevie uviesť, či išli aj do vnútra vreciek. Jediným svedkom, ktorý vypovedal o tom, že policajti prehľadali obžalovaného a nepoučili ho o jeho právach je svedkyňa H. F. (kamarátka obžalovaného). Predmetná svedkyňa však opakovane na hlavnom pojednávaní vypovedala aj to, že policajti „zobrali aj toho vodiča, toho R.“, čo je však zjavne v rozpore s výpoveďou svedka R. I. ako aj so skutočnosťou. Bude preto vecou súdu prvého stupňa, aby vo svojom ďalšom rozsudku venoval hodnoteniu svedeckých výpovedí uskutočnených na hlavnom pojednávaní náležitú pozornosť.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd zrušil napadnutý rozsudok o výrokovej časti II. v celom rozsahu a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd nezrušil výrok o treste vo výrokovej časti I. napadnutého rozsudku, nakoľko skutky zo spáchania ktorých bol obžalovaný uznaný za vinného vo výrokovej časti I. napadnutého rozsudku boli spáchané v súbehu a bol za ne okresným súdom správne ukladaný primeraný súhrnný trest ako aj ochranné opatrenie, kým skutok, ktorý bol napadnutým rozsudkom vo výrokovej časti II. oslobodený spod obžaloby nebol s testnými činnosťami uvedenými vo výrokovej časti I. spáchaný v súbehu a preto, v prípade uznania viny aj zo spáchania tohto trestného činu, bude nutné obžalovanému ukladať za tento trestný čin trest samostatný (ďalší).

V ďalšom priebehu konania preto súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.) zohľadní nielen právne úvahy krajského súdu o zákonnosti získania vecí dôležitých pre trestné konanie, ale aj právne úvahy, ktoré sa týkajú povahy úradného záznamu a jeho nemožnosť vykonať ho ako dôkaz na hlavnom pojednávaní. Následne vo veci opätovne rozhodne a to ohľadne skutku, ktorý sa mal stať dňa 29.04.2018 a svoje úvahy o vine, či nevine obžalovaného vyloží v odôvodnení rozsudku presvedčivým (preskúmateľným) spôsobom.

Po zrušení pôvodného rozsudku a vrátení veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prvostupňový súd, keďže všetko dokazovanie bolo vykonané v pôvodnom konaní, vo veci znova rozhodol:

Vo svojom rozhodnutí sa prvostupňový súd dôsledne riadil ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por. „Súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil“. Pre konkrétnu vec to zjednodušene povedané znamenalo uznať vinu obžalovaného S. R. na základe pôvodne vykonaného dokazovania.

Nezávisle na uvedenom ustanovení, súd nižšieho stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, nemožno mu byť však aj nútené sa s týmto názorom aj stotožniť.

Súd prvého stupňa plne zotrváva na podrobne uvedených dôvodoch, pre ktoré v pôvodnom rozsudku S. R. spod obžaloby oslobodil. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí nepolemizoval s úvahami súdu prvého stupňa, len skrátene zargumentoval, že policajná hliadka postupovala v súlade s trestným poriadkom, keď jej S. R. dobrovoľne vydal drogy. K tomu záveru súd prvého stupňa pripomína, že žiaden narkoman nevydá dobrovoľne drogy, aby si tým spôsobil trestné stíhanie, o to viac S. R., ktorý sa nepriznal k „malým“ drogám s trestnou sadzbou 0 - 3 roky odňatia slobody, navyše bol rozsudkom 3T/75/2018 z 13. 08. 2019 odsúdený za iný skutok, takže je nelogické, aby sa priznal - vydal „veľké“ drogy so základnou sadzbou odňatia slobody 3 - 10 rokov. A práve na tejto filozofii dobrovoľného vydania drog S. R. je postavené celé dokazovanie a následné uznanie jeho viny. Zárok polície podľa trestného poriadku na vydanie drog S. R. je mimo jeho tzv. dobrovoľného vydania postavený na dôvodnom podozrení, že má u

seba drogy (teda nie jeho nejaká neistota, či potenie sa), na jeho dôslednom poučení z čoho je podozrivý, a aké má práva - minimálne právo nevyповeдаť, a aké sú dôsledky preukázania/nepreukázania drog u neho. Toto všetko už pochopili policajti z miestnych oddelení policajného zboru, ktorí zákroky vykonávajú v súlade so zákonom/Trestným poriadkom na rozdiel od jednotlivcov špeciálneho policajného oddelenia, ktorí už si po tejto kauze vykonávajú zákroky zákonne. Inak povedané, problém nie je v samotnom zistení, že určitá osoba (v tomto prípade S. R.) má u seba drogy, ale v spôsobe zabezpečovania dôkazov (postupu policajtov) zákonným spôsobom, čo v pôvodnom rozsudku prvostupňový súd rozobral a odôvodnil.

K rozhodnutiu odvolacieho súdu o nepoužiteľnosti úradného záznamu policajtov v trestnom konaní prvostupňový súd podotýka:

Rozhodnutie súdov v trestnom konaní je viazané výlučne zákonom (právnymi predpismi v širšom kontexte). Judikatúra je len podporný názor, viac či menej akceptovaný, nie však dogmatický. Nemožno stotožňovať úradný záznam polície o priebehu skutku - teda zdokumentovanie autenticity myšlienok policajta o určitom priebehu deja v konkrétnom prípade opise polície, so zápisnicou o podanom vysvetlení, kde policajt dokumentuje prejav inej osoby. Ak by súd komparatívne nepoužíval judikatúru Českej republiky, čo je pre náš právny poriadok cudzí element, ale judikatúry prípadne i nálezy iných štátov, možno by dospel k záveru, že viaceré štáty takéto záznamy polície ako dôkaz akceptujú. Tu je treba vychádzať z názoru, prečo? Preto, že úradný záznam hliadky polície je azda všade na svete povinným dôkazom o vecnosti, obsahu a zákonnosti zákrokov polície. Okrem toho je to v pomeroch polície na Slovensku najautentickejšie zdokumentovanie ex post krátko po zásahu jeho priebehu, obsahu a zákonnosti. Je to prvotný záznam o zafixovaní poznatkov, ktoré sú neskôr v podobe výpovedí policajtov ako svedkov použité v dokazovaní. Je evidentné, že policajti pri množstve obdobných zákrokov pri výpovediach svedkov čerpajú práve zo svojich úradných záznamov. Úradný záznam hliadky je len inou formou zafixovania dôkaznej situácie, akou je napr. záznam, či videozáznam, ktorý ako dôkaz v justičnej praxi pripúšťaný je. Je však faktom, že určité zložky polície nepoužívajú (a je vecou ich nadriadených vyhodnotiť, či úmyselne) nahrávacie zaevidovanie SOITRON, ktorým sú vybavené policajné autá, , teda zvukovo - obrazový záznam z priebehu zásahu, ktorý použiteľný ako dôkaz je. Ak tento zvukovo - obrazový záznam absentuje, jeho náhradou je záznam hliadky, teda tesne po skutku - ale nič nebráni ho vyhotoviť. I v priebehu zákrokov zadokumentovanie zásahu pre čo najdôkladnejšie zadokumentovanie vnemov v priebehu zásahu policajtov. Ak by súd takúto formu dokumentácie vylúčil z dokazovania, potom nemožno pripustiť iný zvukový, obrazový záznam polície, či kreslenie identifikácie osoby policajtom. A to pravda nie je. Je preto potrebné odkloniť sa od teórií judikatúry, často časovo či obsahovo neaktuálnej, hodnotiť (prijat') ako nositeľa dôkazov i modernejšej formy, paradoxne medzi ktoré úradný záznam polície nepatrí (jedná sa o prastarú formu dokumentácie ešte z čias, keď nebol zvukový ani obrazový záznam). Prečo toto všetko súd uvádza? Preto, že ak v podrobnom policajnom zázname, teda z vecného a časového hľadiska nič iné, než najautentickejšie zachovanie použiteľnej stopy na nosiči zvanom papier, sú zachytené určité údaje - podozrivého na fotografii, zvukovom zázname, obrazovom zázname a iných formách záznamu, a tie sú diametrálne odlišné od výpovedí policajtov ako svedkov s odstupom času, je potrebné tieto dôkazy konfrontovať a urobiť z nich správny záver, pri nepripustení žiadneho z ich nosičov - papier na ktorom je úradný záznam napísaný, nositeľ policajt verzus pamäťová stopa nositeľa dôkazu - svedka policajta. Obdobná situácia vzniká i pri konfrontácii iného nosiča dôkazov (napr. foto, video, zvukový záznam) verzus pamäťová stopa svedka. Na týchto praktických príkladoch je vysvetlené nie dogmatické akceptovanie neaktuálnej judikatúry ale praktické využitie (nie zneužitie) pôvodného záznamu policajnej hliadky o priebehu policajného zásahu, či dokumentovanie deja.

Nezávisle na uvedenom, súd opätovne podotýka, že je viazaný ust. § 327 ods. 1 Tr. por. a preto akceptuje právny záver, že obžalovaný S. R. dobrovoľne vydal drogy, tak ako o tom vypovedali svedkovia policajti Mgr. E. F. a Bc. C. I., čo svojimi výpoveďami nenabúrali ostatní svedkovia s plným poukazaním na závery odvolacieho súdu pri hodnotení dôkazov.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického expertízneho ústavu policajného zboru je zrejmá kvalita, percentné zastúpenie účinnej látky a druh drogy, ako aj množstvo dávok.

Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. H. Q. vyplýva, že obžalovaný S. R. v čase skutku bol schopný rozoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania, bol schopný svoje konanie ovládať, bol u neho

klinicky potvrdený syndróm závislosti od viacerých drog, na čo nadväzuje záver znalkyne na uloženie mu ambulantného protitoxikomanického liečenia.

Za vyhodnotenie dôkaznej situácie vydania drog obžalovaným S. R.om súd konštatuje, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty drogového zločinu uvedeného vo výrokovej časti rozsudku a bol týmto zločinom uznaný vinným.

Obžalovaný František Ján bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný (+ štyri odsúdenia sú zahladené) pre rôznu najmä majetkovú trestnú činnosť. Postihnutý bol za jeden dopravný priestupok.

Pri rozhodovaní o treste vzal súd do úvahy jednu priťažujúcu okolnosť - § 37 písm. m) Tr. zák. - predchádzajúce odsúdenia, čo pri žiadnej poľahčujúcej okolnosti (obžalovaný pri jednoznačných záveroch odvolacieho súdu o jeho vine nevyužil možnosť vyrovnat' pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností) znamenalo zvýšenie základnej sadzby trestu odňatia slobody z 3 - 10 rokov na 5 rokov 4 mesiace až 10 rokov a súd ukladajúc trest v tomto rozpätí uložil obžalovanému samostatný trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 5 rokov 4 mesiace so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Prokurátorom navrhované ambulantné protitoxikomanické liečenie súd obžalovanému neuložil, keďže by bolo duplicitné k rozsudku 3T/75/2018 z 13.08.2019.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T/75/2018.